

SVEA HOVRÄTT
Patent- och
marknadsöverdomstolen
Rotel 020113

DOM
2018-06-21
Stockholm

Mål nr
PMT 7239-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och marknadsdomstolens dom 2017-06-30 i mål nr PMT 9922-16, se bilaga A

PARTER

Klagande och motpart

Turner Fabrication Trading Limited
65 Craigton Road
G51 3 EQ Glasgow
Storbritannien

Ombud: Jur.kand. F.L.
Awa Sweden AB
Box 1066
251 10 Helsingborg

Klagande och motpart

Pluseight Technology Aktiebolag, 556232-6230
Box 33
438 05 Hindås

Ombud: Advokaten Ö.G.
Gozzo advokater HB
Box 35019
400 24 Göteborg

SAKEN

Ogiltighet av patent

1. Patent- och marknadsöverdomstolen ändrar Patent- och marknadsdomstolens dom på så sätt att Patent- och marknadsöverdomstolen förklarar det svenska patentet med ansökningsnummer 9903934-9 ogiltigt i dess helhet.

2. Patent- och marknadsöverdomstolen ändrar Patent- och marknadsdomstolens beslut även när det gäller rättegångskostnader på så sätt att Patent- och marknadsöverdomstolen bestämmer det belopp som Pluseight Technology Aktiebolag ska betala till Turner Fabrication Trading Limited till 1 044 080 kr. Av beloppet avser

Dok.Id 1414877

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 00

E-post: svea.avd2@dom.se
www.patentochmarknadsoverdomstolen.se

Telefax
08-561 675 09

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

968 960 kr ombudsarvode. På beloppet ska ränta betalas enligt 6 § räntelagen från den 30 juni 2017 till dess betalning sker.

3. Pluseight Technology Aktiebolag ska ersätta Turner Fabrication Trading Limited för rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen med 746 100 kr. Av beloppet avser 685 350 kr ombudsarvode. På beloppet ska ränta betalas enligt 6 § räntelagen från dagen för Patent- och marknadsöverdomstolens dom till dess betalning sker.

YRKANDEN

Turner Fabrication Trading Limited (Turner) har yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen ska bifalla käromålet och därmed förklara det svenska patentet med ansökningsnummer 9903934-9 ogiltigt i dess helhet samt att Patent- och marknadsöverdomstolen helt ska bifalla yrkandet om rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen.

Turner har förklarat att bolaget, för det fall Patent- och marknadsöverdomstolen skulle fastställa Patent- och marknadsdomstolens dom, inte har några synpunkter på kostnadsfördelningen avseende rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen.

Pluseight Technology AB (Pluseight) har motsatt sig Turners yrkanden om ändring samt har för egen del yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen i första hand ska ogilla Turners talan helt. I andra hand har Pluseight motsatt sig att Patent- och marknadsdomstolens dom ändras i huvudsaken.

Pluseight har vidare yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen ska befria Pluseight från att ersätta Turner för rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen och i stället förplikta Turner att ersätta Pluseights rättegångskostnader där. Vidare har Pluseight, för det fall Patent- och marknadsöverdomstolen skulle fastställa Patent- och marknadsdomstolens dom, yrkat att Patent- och marknadsöverdomstolen ska besluta att vardera parten ska stå för sina egna rättegångskostnader i Patent- och marknadsdomstolen.

Turner har motsatt sig Pluseights yrkanden om ändring av Patent- och marknadsdomstolens dom.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Patent- och marknadsöverdomstolen.

UTREDNINGEN OCH PARTERNAS TALAN

Parterna har lagt fram samma utredning, åberopat samma omständigheter och utvecklat sin talan på i huvudsak samma sätt som i Patent- och marknadsdomstolen. Pluseight har dock frånfallit det som i Patent- och marknadsdomstolen benämnts andrahandsyrkandet. Turner har förtydligat att bolaget inte gör gällande att uppfinningen enligt Pluseights begränsningsyrkande saknar nyhet.

Ett kompletterande sakkunnigutlåtande av M.E. har lagts fram och tilläggsförhör har också hållits med denne i Patent- och marknadsöverdomstolen.

DOMSKÄL**Inledning**

Av 52 § första stycket 1 patentlagen (1967:837) framgår att rätten ska förklara ett patent ogiltigt, om det har meddelats trots att villkoren i 1–2 § inte är uppfyllda, dvs. bl.a. om patentet saknar nyhet eller uppfinningshöjd. Vidare ska rätten, enligt första stycket 3, på yrkande förklara patentet ogiltigt, om det omfattar något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen. Av andra stycket i samma paragraf framgår att om ett patent delvis är ogiltigt får patentskyddets omfattning begränsas genom en ändring av patentkraven, om patenthavaren yrkar det och det är förenligt med första stycket 2–4. Detta innebär bl.a. att en ändring inte får medföra att patentet kommer att omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen (grundhandlingarna). (Jfr prop. 2006/07:56 s. 73 och s. 153 f.). Villkoret om stöd i grundhandlingarna har sin motsvarighet i 13 § patentlagen, som anger att en ansökan om patent inte får ändras så att patent söks på något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

En patentbegränsning kan även göras genom ett administrativt förfarande hos patentmyndigheten. Bestämmelser om detta finns i 40 a–40 d § patentlagen. Av 40 b § framgår att en patentbegränsning måste vara förenlig med bestämmelserna i 52 § första stycket 2–4 patentlagen.

Villkoret att en ändring måste ha stöd i grundhandlingarna innebär, som Patent- och marknadsdomstolen konstaterat, att patentkraven inte får tillföras information som fackmannen, med hänsyn till dennes allmänna kunskaper, inte direkt och otvetydigt – explicit eller implicit – kunde utläsa av ansökan när den gjordes (jfr t.ex. beslut den 30 augusti 2011 från Stora besvärskammaren vid det Europeiska patentverket (EPO) i mål nr G 0002/10, punkterna 4.3–4.5, och Patentbesvärsrättens dom den 24 april 2014 i mål nr 11–127). Ett patentkrav som begränsas genom att endast vissa av de särdrag som beskriver en viss utföringsform införs, medför en generalisering av utföringsformen. En sådan generalisering är, som Patent- och marknadsdomstolen pekat på, endast tillåten om den för fackmannen direkt och otvetydigt framgår av grundhandlingarna. För att en generaliserad begränsning inte ska anses tillföra något som går utöver vad som finns med i grundhandlingarna, får de särdrag som har införts i patentkravet inte ha ett oupplösligt samband med särdrag som utelämnats. Alla särdrag som har ett sådant samband måste således föras in i patentkravet för att undvika en otillåten generalisering av utföringsformen (jfr t.ex. beslut den 6 augusti 2002 från EPO:s besvärskammare i mål nr T 0714/00, punkt 3.3, och nyss nämnda dom från Patentbesvärsrätten).

Som framgår av Patent- och marknadsdomstolens dom innehar Pluseight ett patent som i förhållande till patentansökan fått sin utformning efter att vissa ändringar i patentkraven gjorts under ansökningsförfarandet och efter det att patentet begränsats genom ett administrativt förfarande hos Patent- och registreringsverket enligt 40 a § – 40 c § patentlagen.

Turner har i första hand gjort gällande att patentet i gällande lydelse omfattar något som inte framgick av patentansökan på ingivningsdagen och att patentskyddets omfattning har utvidgats efter det att patentet har meddelats. Turner har också gjort gällande att uppfinningen inte är ny och att den saknar uppfinningshöjd. I likhet med Patent- och marknadsdomstolen anser Patent- och marknadsöverdomstolen att frågan om de gjorda ändringarna har stöd i grundhandlingarna bör prövas först.

Om Patent- och marknadsöverdomstolen kommer fram till att patentet enligt gällande lydelse har stöd i grundhandlingarna, och att patentbegränsningen i övrigt är godtagbar, ska domstolen pröva frågorna om uppfinningen enligt det gällande patentet är ny och har uppfinningshöjd.

Om Patent- och marknadsöverdomstolen däremot kommer fram till att patentet enligt gällande lydelse inte har stöd i grundhandlingarna, ska domstolen pröva om patentskyddet kan begränsas i enlighet med de ändringar som framgår av Pluseights begränsningsyrkande (tredjehandsyrkandet i Patent- och marknadsdomstolen), dvs. om ett patent till följd av dessa ändringar har stöd i grundhandlingarna. Om svaret på den frågan är ja, och övriga villkor för patentbegränsningen är uppfyllda, ska Patent- och marknadsöverdomstolen pröva om uppfinningen enligt detta begränsningsyrkande har uppfinningshöjd. Det påstås inte längre av Turner att uppfinningen enligt detta yrkande saknar nyhet.

Som har framgått inledningsvis ska Patent- och marknadsöverdomstolen inte pröva de föreslagna ändringarna enligt andrahandsyrkandet i Patent- och marknadsdomstolen.

Har patentet i dess nuvarande lydelse stöd i grundhandlingarna?

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar inledningsvis att Pluseights patentbegränsning hos Patent- och registreringsverket medförde att delar av de osjälvständiga patentkraven 5 och 6 samt hela det osjälvständiga patentkravet 7 infördes i patentkrav 1. Dessa osjälvständiga patentkrav har samma lydelse i grundhandlingarna.

Som Patent- och marknadsdomstolen framhållit angavs i patentkrav 5 i grundhandlingarna att ”de båda sidostyckena (13, 14) är i åtminstone sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända, i användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra, konvergerande förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26)”. I samband med begränsningsförfarandet tillfördes delar av detta patentkrav till

patentkrav 1. Det som inte tillfördes var bestämningen ”i användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra, konvergerande”.

I grundhandlingarnas patentkrav 6 angavs att ”mellanstycket (26) uppvisar två, i användningsläge, i riktning mot ståndaren (3) konvergerande, mot sidostyckenas (13, 14) förbindelseytor (24, 25) vända förbindelseytor (27, 28)”. Det som inte tillfördes var bestämningen ”i användningsläge, i riktning mot ståndaren (3) konvergerande”.

Genom att utelämna de två nu nämnda bestämmingar som fanns i patentkrav 5 respektive 6 omfattar det gällande patentkravet anordningar där förbindelseytorna hos sidostyckenas ändpartier inte behöver konvergera mot varandra och där förbindelseytorna hos mellanstycket inte heller behöver konvergera. Detta är en generalisering av den utföringsform som anges i grundhandlingarnas patentkrav 5–7 och fråga är om det finns stöd i grundhandlingarna som helhet för denna generalisering. Patent- och marknadsöverdomstolen prövar först om generaliseringen har explicit stöd i grundhandlingarna.

Explicit stöd?

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar att det av grundhandlingarnas patentkrav 5–7 framgår att samtliga förbindelseytor ska vara konvergerande samtidigt som förbindningen mellan sidostyckena och mellanstycket utgörs av svetsförband. Något explicit stöd för den generalisering som gjorts enligt ovan finns därmed inte i den ursprungliga uppsättningen patentkrav. Frågan är då om generaliseringen kan anses framgå av någon annan del av grundhandlingarna.

I den ursprungliga beskrivningen anges på sidan 4, andra stycket (rad 19–28), följande.

”Som bäst framgår av fig. 3 är de båda sidostyckena 13, 14 i sina mot ståndaren 3 vända ändpartier 17, 18 vinklade mot varandra dvs. är försedda med mot varandra konvergerande och mot varandra vända ytor som bildar förbindelseytor 24, 25 för förbindning med ett i den hakformiga delen 7 ingående mellanstycke 26, som utfyller

mellanrummet mellan de båda sidostyckena vid deras ändpartier 17, 18. Med fördel är mellanstycket likaså utformat med förbindelseytor 27, 28 som är mot varandra konvergerande, med samma vinkel som sidostyckenas förbindelseytor varigenom uppnås en ytanliggning med kilverkan som är verksam vid upptagning [av] de krafter som kopplingsanordningen utsättes för. Mellanstycket 26 är med fördel förbundet med sidostyckena medelst svetsförband i förbindelseytorna.”

Nämnda textstycke i beskrivningen hänvisar alltså till figur 3 och är avsett att förstås och läsas tillsammans med den utföringsform som visas där. Av den första meningen framgår att mellanstycket utfyller utrymmet mellan de båda vinklade sidostyckena vid deras ändpartier. Vid samtidigt beaktande av vad som visas i figur 3, men även figur 4–8 som visar samma utförande av den hakformiga delen, får med ”utfyller” förstås att mellanstycket sträcker sig från sidostycke till sidostycke och antar den geometriska form som bildas av de vinklade sidostyckena. Mellanstycket kommer därmed oundvikligen att ha konvergerande förbindelseytor och denna utformning av mellanstycket framstår som en grundförutsättning för den fortsatta beskrivningen av utföringsformen. I nästa mening anges att ”Med fördel är mellanstycket likaså utformat med förbindelseytor 27, 28 som är mot varandra konvergerande, med samma vinkel som sidostyckenas förbindelseytor varigenom uppnås en ytanliggning med kilverkan...”. Inledningen ”Med fördel” lämnar visserligen visst utrymme för olika tolkningar med anledning av vad som sagts i meningen dessförinnan. Men fackmannen som läser båda dessa meningar i sin helhet, med beaktande av figur 3 till vilken det hänvisas, kan enligt Patent- och marknadsöverdomstolen inte förstå innehållet på annat sätt än att mellanstyckets förbindelseytor ska konvergera och att det är en fördel om dessa konvergerar med samma vinkel som sidostyckenas förbindelseytor. I styckets sista mening anges till sist en utföringsform som innebär att det utförande som nu redogjorts för dessutom kan kompletteras på så sätt att mellanstycket blir förbundet med sidostyckena medelst svetsförband i förbindelseytorna.

Enligt Patent- och marknadsöverdomstolen skulle alltså en fackman som tar del av detta stycke, tillsammans med resten av grundhandlingarna, inte direkt och otvetydigt

explicit kunna utläsa en utföringsform av anordningen som saknar konvergerande förbindelseytor hos sidostyckenas ändpartier respektive mellanstycket. Något explicit stöd för ändringarna kan alltså inte utläsas ur grundhandlingarna. Frågan är då om en fackman implicit skulle kunna utläsa de föreslagna ändringarna ur grundhandlingarna.

Implicit stöd?

M.E. har förklarat att en fackman som tar del av grundhandlingarna skulle uppfatta dessa bl.a. på följande sätt. I en utföringsform där sidostyckena och mellanstycket anges vara förbundna med svetsförband så inser fackmannen att förbindelseytor hos sidostyckenas ändpartier och hos mellanstycket inte behöver konvergera. Detta eftersom svetsförbandet kommer att ta upp belastningen och någon kilverkan därför inte kommer att uppstå. Om svetsförbandet skulle brista kommer anordningen dessutom ändå att fungera eftersom den hakformiga delens sidostycken kommer att ta upp horisontella laster. Konvergerande förbindelseytor bidrar därför inte till anordningens hållfasthet, vilket är ett av syftena med uppfinningen. Fackmannen vet mot bakgrund av sina allmänna kunskaper också att konvergerande ändpartier hos sidostycken utformas på detta sätt av ett annat skäl, nämligen för att flera hakformiga delar ska få plats bredvid varandra.

M.E. har vidare uttalat att det för en fackman som tar del av grundhandlingarna skulle vara uppenbart att vissa särdrag (att förbindelseytor konvergerar) kan undvaras, eftersom de inte bidrar till uppfinningens angivna syften, särskilt vad avser hög hållfasthet.

Patent- och marknadsöverdomstolen konstaterar att det som ska bedömas är vad fackmannen implicit uppfattar att grundhandlingarna direkt och otvetydigt innehåller, och särskilt huruvida fackmannen uppfattar grundhandlingarna på så sätt att de i patentkrav 1 införlivade särdragen har ett oupplösligt samband med övriga utelämnade särdrag eller inte. Det framgår av beskrivningen, i det tidigare angivna styckets andra mening, att syftet med de konvergerande förbindelseytor är att medelst kilverkan ta upp de krafter som kopplingsanordningen utsätts för. De konvergerande

förbindelseeytorna har därigenom bäring på den hållfasthetsaspekt som anges som ett syfte med uppfinningen. De konvergerande förbindelseeytorna skulle därför, enligt Patent- och marknadsöverdomstolens mening, av fackmannen uppfattas som obligatoriska för samtliga utföringsformer enligt grundhandlingarna och därför inte kunna utelämnas.

Enligt Patent- och marknadsöverdomstolen skulle en fackman som tar del av det nämnda textstycket i beskrivningen, tillsammans med resten av grundhandlingarna, följaktligen inte heller implicit kunna utläsa en utföringsform av anordningen där sidostyckenas ändpartier respektive mellanstycket saknar konvergerande förbindelseeytor.

Sammanfattande bedömning

Patent- och marknadsöverdomstolen gör sammanfattningsvis bedömningen att en fackman som tar del av grundhandlingarna i sin helhet inte direkt och otvetydigt, vare sig explicit eller implicit, kan utläsa en generaliserad anordning enligt det gällande patentkravet 1. Patentet har därmed kommit att omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

Har ett patent enligt begränsningsyrkandet stöd i grundhandlingarna?

Som Patent- och marknadsdomstolen konstaterat innebär ändringarna enligt tredjehandsyrkandet i Patent- och marknadsdomstolen bl.a. att bestämningen ”i användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra, konvergerande” har tillförts och preciserat patentkravet vad avser sidostyckenas inåt vända förbindelseeytor (24, 25). Detta innebär att ändringarna såvitt avser det som tillförts från patentkrav 5 har stöd i grundhandlingarna.

När det gäller vad som tillförts från patentkrav 6 har emellertid inte motsvarande ändringar gjorts, dvs. uppgiften som avser att mellanstyckets förbindelseeytor är konvergerande har inte tillförts. Patentkrav 1 enligt begränsningsyrkandet saknar i

denna del stöd i grundhandlingarna av motsvarande skäl som redovisats tidigare för patentkrav 1 enligt det gällande patentet och har därmed kommit att omfatta något som inte framgick av ansökan på ingivningsdagen.

Begränsningsyrkandet kan därför inte heller bifallas och patentet ska förklaras ogiltigt i dess helhet. Vid denna bedömning saknas anledning att pröva övriga frågor i målet. Patent- och marknadsdomstolens dom ska ändras i enlighet med detta.

Sammanfattning

Patent- och marknadsöverdomstolen delar Patent- och marknadsdomstolens bedömning att det gällande patentkravet 1 saknar stöd i grundhandlingarna med anledning av det som tillförts från det beviljade patentets krav 5. Enligt Patent- och marknadsöverdomstolens bedömning saknar det gällande patentkravet 1 också stöd i grundhandlingarna med anledning av det som tillförts från det beviljade patentets krav 6. Patent- och marknadsöverdomstolen delar däremot inte Patent- och marknadsdomstolens sammantagna bedömning att patentkravet 1 enligt begränsningsyrkandet (tredjehandsyrkandet i Patent- och marknadsdomstolen) har stöd i grundhandlingarna, utan gör bedömningen att patentkravet saknar stöd i grundhandlingarna med anledning av det som tillförts från patentkrav 6 i det beviljade patentet. Patentet ska förklaras ogiltigt i dess helhet och Patent- och marknadsdomstolens dom ska ändras i enlighet med detta.

Rättegångskostnader

Utgången i Patent- och marknadsöverdomstolen innebär nu att Pluseight helt har förlorat målet. Pluseight ska därmed ersätta Turner för rättegångskostnader i båda instanserna. Det råder inte någon tvist om beloppen.

Överklagande

Det saknas skäl att göra undantag från huvudregeln att Patent- och marknadsöverdomstolens domar inte får överklagas (se 1 kap. 3 § tredje stycket lagen, 2016:188, om patent- och marknadsdomstolar). Denna dom får därför inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Peter Strömberg, hovrättsråden Göran Söderström och Annika Malm, referent, samt de tekniska ledamöterna patentrådet Anders Brinkman och tekniska experten Ulrika Nilsson.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Patent- och marknadsdomstolen

DOM
2017-06-30
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
PMT 9922-16

KÄRANDE

Turner Fabrication Trading Limited
65 Craigton Road
G51 3 EQ Glasgow
Storbritannien

Ombud: Jur.kand. F.L.
AWAPATENT AB
Box 1066
251 10 Helsingborg

SVARANDE

Pluseight Technology Aktiebolag, 556232-6230
Hindås Stationsväg 4
438 53 Hindås

Ombud: Advokat Ö.G.
Gozzo Advokater
Box 35019
400 24 Göteborg

DOMSLUT

1. Patent- och marknadsdomstolen förklarar det svenska patentet med ansökningsnummer 9903934-9 delvis ogiltigt men beslutar att det ska upprätthållas i begränsad omfattning genom att patentkraven ska ha den lydelse som framgår av *bilaga 4* under rubriken Tredjehandsyrkande PATENTKRAV.
2. Pluseight Technology Aktiebolag ska ersätta Turner Fabrication Trading Limited för rättegångskostnad med 835 260 kr, varav 548 000 kr för ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från denna dag till dess betalning sker.

Dok.Id 1737509

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 8307 104 20 Stockholm	Rådhuset, Scheelegatan 7	08- 561 654 70 E-post: stockholmstingsratt@dom.se www.stockholmstingsratt.se	08- 561 650 05	måndag – fredag 08:00–16:00

SAKEN

Pluseight Technology Aktiebolag (Pluseight) ansökte den 1 november 1999 om patent på en uppfinning som benämndes Anordning för sammankoppling av ställningselement (ansökningsnummer 9903934-9). I ansökan uppgavs att ändmålet med uppfinningen var att ta fram en kopplingsanordning som uppfyllde högt ställda krav på hållfasthet och rationell, kostnadseffektiv produktion. Detta ändamål uppnåddes med en anordning enligt uppfinningen, vars kännetecken framgick av patentkrav 1. Ansökan upptog tio patentkrav enligt vad som framgår av *bilaga 1*.

Patent- och registreringsverket (PRV) fann den 30 juni 2000 att det fanns hinder mot att bifalla ansökan på grund av den europeiska patentansökan 0486381 (Beziat). PRV ansåg att uppfinningen inte var ny och saknade uppfinningshöjd.

Pluseight ändrade därefter sin patentansökan genom att kombinera patentkraven 1 och 9 i ansökan till ett nytt oberoende patentkrav 1. Övriga patentkrav gjordes beroende av det nya patentkravet 1. Ansökan kom därmed att omfatta nio patentkrav.

Patent meddelades den 2 juli 2002. Patentkraven i det meddelade patentet framgår av *bilaga 2*.

Den 1 april 2016 begärde Pluseight att patentskyddet skulle begränsas genom att patentkrav 1 tillfördes delar från kraven 5, 6 och 7. PRV biföll den 9 maj 2016 bolagets begäran om patentbegränsning.

Patentet fick därmed den lydelse som framgår av patentskriften i *bilaga 3* (patentskrift i begränsad omfattning). Det kom därmed att uppta sex patentkrav.

Enligt patentbeskrivningen avser uppfinningen en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggnadsställning. I beskrivningen (s. 1 rad 13-19) sägs vidare bl.a.: ”För att erhålla någorlunda begränsade yttryck i ingreppsyterna

mellan den hakformiga delen och ingreppsdelen i en kopplingsanordning är det tidigare känt att utföra den hakformiga delen som en tredimensionell kropp. För att erhålla den önskvärda formen hos den tredimensionella kroppen har man tidigare utfört den hakformiga delen genom gjutning eller smide. Nackdelen med gjutgods är den begränsade brotthållfastheten, medan smide är relativt kostnadskrävande och lämpar sig inte för serieproduktion i större serier”. I beskrivningen (s. 1 rad 22-24) anges att ändamålet med uppfinningen är att ta fram en kopplingsanordning som uppfyller högt ställda krav på hållfasthet och rationell, kostnadseffektiv produktion.

Turner Fabrication Trading Limited (Turner) tillverkar byggnadsställningar.

Turner väckte i augusti 2016 talan mot Pluseight med yrkande om ogiltigförklaring av patentet. Pluseight bestred yrkandet men begärde – i andra och tredje hand – en patentbegränsning.

YRKANDEN

Turner har yrkat att patentet ska förklaras ogiltigt.

Pluseight har bestritt yrkandet. Bolaget har – i andra och tredje hand – yrkat att patentet begränsas genom ändring av patentkraven enligt *bilaga 4*.

Turner har, i sin tur, bestritt begränsningsyrkandena.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

GRUNDER

Turner har gjort gällande att patentet, i gällande lydelse, omfattar något som inte framgick av patentansökan på ingivningsdagen och att patentskyddets omfattning har utvidgats efter det att patentet meddelades.

Bolaget har vidare gjort gällande att uppfinningen enligt patentet saknar nyhet på grund av tre s.k. mothåll och heller inte har uppfinningshöjd till följd av flera kombinationer av känd teknik.

Också patentet i yrkade begränsade lydelser är ogiltigt eftersom begränsningarna saknar av stöd i patentansökan eller innebär en utvidgning av skyddsomfånget.

Inte heller är uppfinningarna enligt andrahands- och tredjehandsyrkandena nya eller har uppfinningshöjd.

Pluseight har invänt att patentet – i såväl gällande lydelse som efter begärd patentbegränsning – omfattar vad som framgick av ansökan på ingivningsdagen och att patentskyddets omfattning inte utvidgats.

Uppfinningarna enligt det gällande patentet är nya och har uppfinningshöjd. Även efter en begärd patentbegränsning är uppfinningarna nya och har uppfinningshöjd.

PARTERNA HAR ANFÖRT

Turner

Patentet

Vad som anses vara patentets bidrag över känd teknik har varierat över tid. I samband med ändringen under behandlingen av ansökan lyftes låsanordningen fram som den kännetecknande delen. Särdraget att ha sidostycken som håller ett mellanstycke ansågs vara känt och bidraget över känd teknik var att ha en låsanordning mellan sidostyckena. Under begränsningsförfarandet flyttades låsanordningen upp i ingressen i patentkraven. Skillnaden mot känd teknik framställs enligt gällande kännetecknande del innebära att sidostyckena är svetsade till mellanstycket.

Patentkrav 1, i gällande lydelse, tillkom dels genom att delar från patentkraven togs bort från kraven i ansökan (genomstrukna), dels genom att delar togs bort i begränsningsförfarande i PRV (genomstrukna). I begränsningsförfarandet lades vissa delar till (understrukna). Detta åskådliggörs på följande sätt:

1. Anordning för sammankoppling av ställningselement (4/304) med ståndare (3) i en byggnadsställning (1) eller dylikt innefattande dels en med ståndaren förbunden, åtminstone i användningsläge upptill öppen ingreppsdel (2) med en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första ingreppsytta (11) och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsytta (33), och dels en vid ställningselementet (4) anbragt hakformig del (7/307), som uppvisar åtminstone en från ståndaren vänd, andra ingreppsytta (29) och en i användningsläge nedåt vänd, andra upplagsytta (34) och är inrättad att ihakas

ingreppsdelen och att uppbäras av denna genom samverkan mellan dels den första och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan,
~~kännetecknad av att~~

den hakformiga delen (7/307) uppvisar dels två med ett mellanrum (16, 316) mellan varandra anordnade sidostycken (13, 14/314, 353) som är fast anbragta vid ställningselementet (4) och är inrättade att i kopplingsanordningens sammankopplade skick med var sitt ändparti (17, 18) framskjuta mot ståndaren (3),

och dels ett mellanstycke (26) som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar åtminstone huvuddelen av nämnda andra ingreppsytta (31),

~~kännetecknad av~~

[krav 9]

~~att~~ varvid i kopplingsanordningen ingår en låsanordning (344) i form av en första spännedel (345) och en andra spännedel (359), att den första spänn delen uppvisar en mot ståndaren (3) ansättbar, främre spännyta (348), att den andra spänn delen är kilformig och inrättad att i ett låsläge erhålla stöd mot en mot ståndaren vänd, stödyta (363) i den hakformiga delen (307) och att med en framåt mot ståndaren vänd spännyta (360) genom kilverkan anspänna mot en från ståndaren vänd spännyta (349) på den första spänn delen, varigenom den hakformiga delens ingreppsytta (29) anpressas mot ingreppsdelens ingreppsytta (11),

kännetecknat av

[krav 5]

5. Anordning enligt patentkrav 1, ~~kännetecknat av~~

att de båda sidostyckena (13, 14) är i åtminstone sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända, ~~i användningsläge i riktning mot ståndarna, mot varandra, konvergerande~~ förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26).

[krav 6]

6. ~~Anordning enligt patentkrav 5, kännetecknad av~~

~~att mellanstycket (26) vilket uppvisar två, i användningsläge, i riktning mot ståndaren (3) konvergerande, mot sidostyckenas (13, 14) förbindelsestyr (24, 25) vända-förbindelsestyr (27, 28),~~

[krav 7]

~~7. Anordning enligt patentkrav 6, kännetecknad av~~
och att förbindningarna mellan sidostyckena (13, 14) och mellanstycket (26) utgöres av svetsförband.

Patentbegränsningen torde ha gjorts eftersom Pluseight insåg att låsanordningen var känd genom att bolaget sedan 1984 öppet använt en kopplingsanordning i vilken låsanordningen ingick.

De kravändringar som gjordes under behandlingen av patentansökan och under begränsningsförfarandet uppfyller emellertid inte kravet på att patentet har direkt och otvetydigt stöd i patentansökan eftersom olika utföringsformer kombinerades, att bestämningen att sidostyckena är konvergerande mot varandra togs bort och att bestämningen ”inåt vända mot varandra” också togs bort. Detta har lett till att patentet inte har stöd i patentansökan (”grundhandlingen”) samt att skyddsomfånget utvidgats efter att patentet meddelades.

Bristande stöd i patentansökan

Sammanslagning av olika utföringsformer

Det gällande patentkravet 1 utgör en kombination av kraven 1, 5, 6, 7 och 9. Under ansökans handläggning slogs krav 1 och 9 samman. I begäran om begränsning kombinerades det beviljade kravet 1 med utvalda delar av kraven 5, 6 och 7. När kraven 1 och 9 slogs samman ändrades underkravens beroendeförhållande till huvudkravet. Det finns inget stöd för att kombinera underkraven 2 till 8 med ett huvudkrav som var en kombination av ursprungliga kraven 1 och 9.

Det står klart att två olika utföringsformer i den ursprungliga patentansökan har otillåtet kombinerats i ett och samma krav.

Kombinationen av särdrag måste ha betraktats som en grupp av varandra beroende särdrag av den enkla anledning att de alla var del av samma beroende krav. I det fall särdragen skulle betraktas som av varandra oberoende särdrag skulle de ha kunnat delas upp i olika beroende krav.

”Konvergerande” utelämnat

Utelämnandet av bestämningen att förbindelseytorna (24, 25) konvergerar mot ståndaren och mot varandra har inget stöd i ansökan. Tvärtom framgår det uttryckligen av patentansökan att förbindelseytorna konvergerar. Att de konvergerande ytorna och en påstådda kilverkan ansågs vara relevant vid inlämnandet är tydligt då det går att utläsa från ansökan (s. 4 rad 19-28), från figurerna och från kraven.

Pluseight har i efterhand förstått att den kilverkan, som beskrivs i patentansökan inte finns och vill därför lyfta bort denna egenskap och dess påstådda fördel. Det är inte möjligt att i efterhand lyfta bort särdrag som inte spelar den roll som man trodde då patentansökan lämnades in.

Att fackmannen skulle ha insett att man, för förståelsen av patentet, kunde bortse från den angivna kilverkan låter sig inte göras. Vad Pluseight angett om betydelsen om kilverkan är uttryck för ett medvetet ställningstagande från bolagets sida.

Det är inte möjligt att en fackman som läser patentbeskrivningen skulle förstå denna i strid med vad som faktiskt anges, d.v.s. att det inte uppstår någon kilverkan, och därmed tolka svetsförband och konvergerande ytor som åtskilda särdrag. För att göra en rättvis bedömning är det centralt att diskutera de egenskaper som faktiskt anges i det oberoende patentkravet och inte spekulera i vad som skulle kunna möjliggöras av att använda en kopplingsanordning enligt patentkravet.

”Inåt vända” togs bort/ändrades

I begränsningsförfarandet i PRV, då delar av patentkraven 5, 6 och 7 valdes ut för att kombineras med det godkända kravet 1 (som i sin tur består av de ursprungliga kraven 1 och 9), ändrades även betydelsen av termen ”inåt vända” på ett sådant sätt att patentet omfattar något som inte framgick av patentansökan.

Pluseight har hävdats att begreppet ”inåt vänd” i beskrivningen avser ytorna på sidostyckena som vetter mot varandra och att begreppet ”radiellt inåt vänd” används när inåt vänd mot ståndaren avses. I patentansökan (s. 3 rad 17-32), beskrivs emellertid väggen (10) som har ”en inåt vänd första ingreppsytta (11)”. Begreppet ”inåt vänd” används alltså både för att referera till inåt vänd mot ståndaren och till inåt vända, i användningsläge i riktning mot ståndarna, mot varandra, konvergerande förbindelseytor. En fackman skulle med andra ord inte direkt och otvetydigt kunna härleda att begreppet ”inåt vända” är ”inåt vända mot varandra”. I samband med att delar av kraven 5 och 6 ströks under med begränsningsförfarandet kom begreppet ändras så att det omfattade båda möjligheterna, vilket är en otillåten ändring.

Då termen ”inåt vända” ändrades, från att vara inåt vända mot varandra till att bara vara inåt vända mot mellanstycket, generaliserades termen otillbörligt.

Patentskyddet har utvidgats

Bestämningen ”konvergerande”

I och med att bestämningen ”sidostyckena är konvergerande” togs bort i begränsningsförfarandet togs ett positivt tekniskt särdrag bort, vilket resulterade i att ett förändrat skyddsomfång erhöles, som täcker in kombinationer av särdrag som inte täcktes in av skyddsomfånget enligt det meddelade patentet.

Det meddelade patentet täckte in en kopplingsanordning med en hakformig del (7/307) innefattande två sidostycken, vilka håller ett mellanstycke (26), och en låsanordning

(344), varvid låsanordningen ansågs ge nyhet och uppfinningshöjd i ljuset av känd teknik.

Pluseights begäran om patentbegränsning innebar att särdrag från de beroende kraven innefattades, men det positiva tekniska särdraget att sidostyckena konvergerar mot varandra togs bort. I och med detta ändrades inriktningen på patentet från konvergerande sidostycken till sidostycken som är svetsade till mellanstycket utan att det längre finns ett krav på att sidostyckena är konvergerande.

Det kan vid första anblick verka uppenbart att skyddsomfånget måste leda till ett mer begränsat omfång då särdrag läggs till ett krav, men så är inte fallet. Eftersom kraven ska läsas i ljuset av beskrivningen och ett särdrag inte tillåts att omtolkas till att bestå av ett antal oberoende ”delsärdrag” kan ett införande av endast ett fåtal ”delsärdrag” av ett särdrag resultera i att kravet ändras så att kombinationer av särdrag som inte tidigare täcktes in av kravet täcks in. Så har skett i detta fall under patentbegränsningsförfarandet av patentet.

Det är uppenbart utifrån det meddelade patentet att de konvergerande ytorna hos sidostyckena i kombination med de konvergerande ytorna hos mellanstycket är väsentliga för att uppnå t.ex. ökad hållfasthet.

Uppfinningen i krav 1 i det meddelade patentet är känd teknik, t.ex. genom Pluseights kopplingsanordning +8 TU från 1984. En korrekt bedömning i frågan om det gällande patentets skyddsomfång utvidgats under begränsningsförfarandet eller inte ska utgå ifrån alla särdragen hos kraven som kombinerats till det nya kravet, dvs. beviljade krav 1, 5, 6, och 7. Därefter ska en bedömning göras i frågan om ett utelämnande av något av särdragen resulterar i att skyddsomfånget utvidgas. När detta gjorts är det uppenbart att särdraget att sidostyckena konvergerar mot varandra är ett positivt tekniskt särdrag, dvs. ett väsentligt tekniskt särdrag, eftersom detta är en del i alla olika utföringsformer som visas i patentet.

Utelämnandet av särdraget att sidostyckena konvergerar mot varandra får till effekt att skyddsomfånget täcker en kombination av särdrag som inte skyddas av patentet som meddelat.

Bestämningen ”inåt vända”

En ytterligare konsekvens av att bara delar av de oberoende kraven kombinerades med krav 1 som meddelat är att betydelsen av ”inåt vända” ändrades. Begreppet ”inåt vända” gavs otvivelaktigt en vidare tolkning i samband med begränsningsförfarandet. Från att vara ”inåt vända mot varandra” är förbindelseytorna endast ”inåt vända”.

En fackman som läser beskrivningen och studerar figurerna skulle förstå att ”inåt vända” i patentkrav 1 i det gällande patentet inte ska förstås som ”radiellt inåt vända”. Att en fackman måste använda beskrivning och figurer för att förstå hur en term i ett krav efter att den ändrats i ett begränsningsförfarande ska tolkas (men väl inte före ändringen) är i sig ett tecken på att en otillåten ändring har ägt rum.

Bristande nyhet

Turner har till stöd för att uppfinningen enligt det gällande patentet inte var ny före dagen för patentansökan åberopat tre s.k. mothåll; två kopplingsanordningar för ställningselement + 8 TU och + 8 LH vilka använts av Pluseight från 1984 respektive från 1986 samt en internationell patentansökan WO 97/27372 (Schwörer) från januari 1997.

+8 TU

+8 TU (1984 års produkt) är en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggställning i enlighet med krav 1. De olika särdragen i krav 1 går att finna i den anordning som visas i +8 TU och av denna anledning är krav 1 inte nytt i ljuset av +8 TU.

+8 TU visar inte bara låsanordningen enligt det ursprungliga kravet 9 utan även att mellanstycket är sammansvetsat med sidostyckena enligt de särdrag som valts ut från de ursprungliga kraven 5, 6 och 9.

I +8 TU är mellanstycket placerat mellan sidostyckena och särdraget "*de båda sidostyckena (13,14) är i sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26)*" är formulerat så att det inte tar ställning till hur förbindelseytorna ska vara "inåt vända". En rättfram tolkning är att förbindelseytorna är vända inåt ståndaren. Före kravändringen fanns en precisering av på vilket vis förbindelseytorna skulle vara inåt vända, nämligen "*i användningsläge i riktning mot ståndarna, mot varandra, konvergerande*", men denna bestämning togs bort i samband med begränsningsförfarandet. I enlighet med vad som beskrivs ovan ger beskrivningen att "inåt vända" både kan tolkas som "inåt vända mot ståndaren" och "inåt vända mot varandra".

Eftersom särdraget hur de olika sidostyckena är anordnade i förhållande till varandra har tagits bort tillför resterande delar av krav 5 och 6 enligt den ursprungliga patentansökan inget substantiellt, utan enbart givna följder. Närmare bestämt säger de delar av krav 5 och 6 som behållits enbart att mellanstycket har ytor som vetter mot ytor på sidostyckena.

Då alla särdrag i krav 1 enligt patentet finns visade i +8 TU saknar krav 1 nyhet.

+8 LH

Även +8 LH (1986 års produkt) visar samtliga särdrag i patentkrav 1 i ingressen. Det är en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare som omfattar två sidostycken samt en låsanordning som har två delar i enlighet med det ursprungliga kravet.

Pluseight har gjort gällande att sidostyckena i +8 LH är smidda. I patentets krav 1 görs dock ingen specificering av sidostyckena vad gäller material eller hur de framställs, vilket gör att om de är smidda eller inte är oväsentligt för bedömningen av nyhet.

De två sidostyckena håller mellan sig ett mellanstycke i form av en svetsfog. Pluseight har menat att mellanstycket inte kan utgöras av en svetsfog, vilket inte är korrekt. Svetsfogen utfyller onekligen mellanrummet mellan sidostyckena och ska på så sätt anses vara ett mellanstycke.

Då alla särdrag i krav 1 enligt patentet finns visade i +8 LH saknar krav 1 nyhet.

Schwörer

Sidostyckena utgörs i Schwörer av två sidor av ett element med rektangulärt tvärsnitt. Då sidostyckena kan vara del av samma stycke uppvisas tydligt de två sidostyckena.

Mellanstycket är svetsat mellan de båda sidostyckena och mellanstycket utgör åtminstone huvuddelen av den andra ingreppsytan.

Haken (7) och kilen (12) utgör tillsammans den låsanordning som visas enligt det ursprungliga kravet 9.

Då samtliga särdrag i krav 1 går att finna i Schwörer saknar krav 1 nyhet i ljuset av detta dokument.

Bristande uppfinningshöjd

Partiella problem

Låsanordningen enligt patentkrav 9 i ansökan var känd från +8 TU och att svetsa samman mellanstycket och sidostyckena, vilket infördes i patentkrav 1 i

begränsningsförfarandet, har ingen kombinerad effekt enligt patentansökan då dessa olika särdrag behandlas i olika utföringsformer. Den s.k. problem/lösning-metoden låter sig därför inte tillämpas vid bedömningen av uppfinningshöjd.

Att låsanordningen och de valda särdragen från patentkraven 5, 6 och 7 i patentansökan har en kombinerad effekt i att lösningen enligt patentkrav 1 ”uppfyller höga krav på hållfasthet och kostnadseffektiv tillverkning” är inte korrekt.

Patentkrav 1 i det gällande patentet löser två separata problem. För det första presenteras en anordning med en låsanordning som underlättar sammankoppling av ställningselement. För det andra presenteras en anordning som består av två sidostycken som håller ett mellanstycke, där mellanstycket är förbundet till sidostyckena genom svetsning, vilket påstås ge förbättrad hållfasthet.

Låsanordningen respektive sammansvetsningen av sidostycken och mellanstycket är kopplade till olika problem, nämligen underlättande sammankoppling respektive förbättrad hållfasthet. Dessa måste bedömas som partiella problem.

Låsanordningen är känd från +8 TU och även känd från +8 LH och från Schwörer.

Särdragskombinationen från patentkraven 5-7 i det meddelade patentet (”sidostyckena fastsvetsade till ett mellanstycke”) är närliggande för fackman med utgångspunkt i förutom +8 TU, +8 LH och Schwörer även i patentskrifterna US 4 405 254 (Tooley), US 4 595 077 (Buttgereit) och GB 1 163 532 (Spriggs) som visar denna särdragskombination.

Problem/lösningsmetoden

Patentets kännetecknande del omfattar särdraget att förbindningarna mellan sidostyckena och mellanstycket utgörs av svetsförband, vilket får sägas vara utgångspunkten vid bestämmandet av vad är närmast känd teknik.

Även med tillämning av problem/lösningsmetoden har inte uppfinningen enligt patentet uppfinningshöjd med hänsyn till flera kombinationer av känd teknik enligt följande.

- *Beziat tillsammans med +TU eller +8 LH*

Skillnaden mellan den låsanordning som framgår av Beziat och låsanordningen enligt patentet är att låsanordningen i Beziat består av en spännedel medan låsanordningen i patentet består av två olika spännedelar, kallat en första spännedel och en andra spännedel, där den första spännedelen låses med hjälp av den andra spännedelen.

Den tekniska effekten av denna skillnad är att montering underlättas då den första spännedelen kan fällas bakåt, från ståndaren, i samband med att kopplingsanordningen hakas fast i ståndaren.

En fackman ställd inför det objektiva problemet att hitta en kopplingsanordning med en låsanordning som underlättar sammankopplingen mellan kopplingsanordning och ståndare hade funnit denna typ av låsanordning i bl.a. +8 TU.

Den låsanordningen som visas i patentet tog alltså avstamp i en sedan länge känd låsanordning; en anordning som varit en del av Pluseights produkter.

Precis som +8 TU visar även +8 LH en låsanordning som omfattar en första och andra spännedel. Även i det fall då fackmannen hade hittat +8 LH skulle han alltså ha kommit fram till en lösning på låsanordningen.

Att svetsa fast mellanstycket i sidostyckena visades i Beziat och var allmänt känt

- *Tooley tillsammans med +8 TU eller +8 LH, Buttgereit tillsammans med +8 TU eller +8 LH, Spriggs tillsammans med +8 TU eller +8 LH eller Schwörer tillsammans med +8 TU eller +8 LH,*

Även Buttgereit, Tooley, Spriggs och Schwörer visar anordningar för sammankoppling av ställningselement där ett mellanstycke är beläget mellan två sidostycken. Alternativt kan något av dessa dokument användas för att med samma resonemang som med Beziat komma fram till en lösning med hjälp av låsanordningen som visas i +8 TU eller +8 LH.

- *+8 LH tillsammans +8 TU*

Om varken +8 LH eller +8 TU anses för sig själva visa samtliga särdrag enligt patentkrav 1 leder kombinationen av dessa mot patentkrav 1.

- *Patentskrifterna US 5 988 318 (Krause) tillsammans med US 5 615 966 (Jarvis)*

Också patentskrifterna Krause och Jarvis i kombination leder till att patentet saknar uppfinningshöjd.

Andrahandsyrkandet (patentbegränsning)

Yrkandet har, i och med att ytterligare särdrag hämtats från olika delar av beskrivningen, ytterligare distanserat sig från patentansökan. Yrkandet har med andra ord inte avhjälpt tidigare påtalade brister kring stöd i grundhandlingen utan har istället förstärkt dessa brister. På samma sätt har inte andrahandsyrkandet avhjälpt bristen att skyddsomfånget utvidgats efter att patent meddelats.

Bristande uppfinningshöjd - partiella problem

På sätt som sagts rör det sig om två separata problem.

Låsanordningen är känd åtminstone från +8 TU. Utöver att mellanstycket är sammansvetsat med sidostyckena inskränks krav 1 till att sidostyckena är hakformiga och skivformiga.

Generellt sett är förändringarna i förhållanden till patentet fackmannamässiga anpassningar utan uppfinningshöjd. Spriggs (figur 1 och s. 2 högra kolumnen) visar en anordning för sammankoppling av ställningselement där hakformiga och skivformiga sidostycken används. Skivformiga och hakformiga sidostyckena som håller ett mellanstycke är på så sätt känt sedan tidigare.

De två aspekterna är därmed åtminstone kända från +8 TU och "Spriggs".

Bristande uppfinningshöjd - "problem-solution"

Patentet uppfyller inte kravet på uppfinningshöjd enligt kombinationen Spriggs tillsammans med +8 TU.

De preciseringar som har gjorts kring sidostyckena jämfört med huvudyrkandet går att finna i Spriggs och de preciseringar som har gjorts kring låsanordningen går att finna i +8 TU, vilket gör att kombinationen som presenterats tidigare även är tillämplig på andrahandsyrkandet.

Den precisering som har gjorts kring att sidostyckena är hakformiga går att finna i +8 LH och den precisering som har gjorts kring att sidostyckena är skivformiga går att finna i Schwörer. De preciseringar som har gjorts kring låsanordningen går antingen att finna i +8 LH eller via allmänt känd teknik, exemplifierad av +8 TU som var välkänd sedan länge vid tiden för patentansökan.

Tredjehandsyrkandet

Också yrkandet i tredje hand innebär att patentet är ogiltigt då det saknar stöd i grundhandlingen och har ändrats på ett sätt som utvidgar skyddsomfånget efter att patent meddelats.

Bristande uppfinningshöjd – partiella problem

Även för detta yrkande rör det sig om partiella problem, dels en låsanordning känd från +8 TU, dels att sidostyckena är sammansvetsade med mellanstycket och att förbindelseytorna på sidostyckena konvergerar mot varandra.

Låsanordningen var känd åtminstone från +8 TU.

I vilken mån sammansvetsning av sidostyckena och mellanstycket är förenligt med att ha konvergerande förbindelseytor för att uppnå en kilverkan är inte klargjort. Det är annorlunda uttryckt inte klargjort om det verkligen uppnås en kilverkan i enlighet med vad som påstås i patentansökan eller om de konvergerande sidostyckena medför någon teknisk effekt alls eller någon annan teknisk effekt än kilverkan. För att kunna föra ett resonemang enligt problem/lösningsmetoden, där man utgår från närmst känd teknik, är det nödvändigt att klargöra vad effekten av särdraget att ha sidostyckena konvergerande mot varandra är.

Även om det råder oklarhet kring själva effekten av de konvergerande sidostyckena så kan det konstateras att det är känt att ha sidostycken som konvergerar mot varandra från +8 LH och från figurena 5 och 6 i patentskriften FR 2 773 835 835 (Denis) och från Spriggs.

Bristande uppfinningshöjd - ”problem-solution”

Eftersom konvergerande ytor inte ger upphov till någon kilverkan i linje med vad som anges i patentet ska detta särdrag behandlas som ett icke-tekniskt särdrag. Som en effekt av detta ska särdraget inte tas i beaktande vid bedömning av uppfinningshöjd. Krav 1 enligt tredjehandsyrkandet uppfyller därmed inte kravet på uppfinningshöjd av samma anledningar som presenterats i samband med huvudyrkandet. Kvarvarande skillnader mellan krav 1 enligt tredjehandsyrkandet och krav 1 enligt huvudyrkandet är endast fackmannamässiga anpassningar och/eller ytterligare bestämmningar av den från +8 TU kända låsanordningen.

För det fall att domstolen finner att ”problem-solution”-modellen är tillämplig och att de konvergerande ytorna ska tas med i bedömningen så uppfyller inte patentet kravet på uppfinningshöjd enligt kombinationen +8 LH tillsammans med +8 TU.

+8 LH visar samtliga särdrag förutom samma låsanordning som visas i det ursprungliga kravet 9 och +8 TU. Denna skillnad ger upphov till den tekniska effekten att sammankoppling av ställningselement underlättas, vilket i sin tur ger det tekniska problemet hur sammankoppling kan underlättas. En fackman utrustad med en kopplingsanordning enligt känd teknik skulle för att lösa detta problem leta efter en känd låsanordning och då finna +8 TU. Efter att närmst känd teknik kombinerats med låsanordningen enligt +8 LH skulle fackmannen komma fram till en kopplingsanordning som visar uppfinningen enligt patentkrav 1.

PluseightPatentet

Enligt patentet (s. 1 rad 23-24) är syftet med uppfinningen att ta fram en kopplingsanordning som samtidigt uppfyller högt ställda krav på hållfasthet och på rationell, kostnadseffektiv produktion.

Högt ställda krav på hållfasthet uppfylls sedan länge med kopplingsanordningar vars hakformiga del tillverkas med hejarsmide. Många olika utföranden av sådana hejarsmidda anordningar var tidigare kända, däribland Pluseights öppet utövade produkt +8 LH. Hejarsmide av hakformiga delar med komplicerad tredimensionell form är dock kostnadskrävande. En kopplingsanordning vars hakformiga del tillverkas av hållfast plåt kan däremot framställas med rationell, kostnadseffektiv produktion till jämförelsevis låg kostnad. En tidigare känd sådan kopplingsanordning var Pluseights öppet utövade +8 TU. Denna var uppbyggd av en i U-form bockad plåtbygel, som överförde vertikal belastning, och en tunga av plattjärn som var fastsvetsad till utsidan av den mot ståndaren vända delen av bygel och som överförde horisontell belastning. Denna uppbyggnad av den hakformiga delen möjliggjorde rationell, kostnadseffektiv produktion men uppfyllde inte högt ställda krav på hållfasthet på grund av att bristfälliga svetsfogar mellan bygel och tunga kunde brista till följd av belastningen. Utifrån känd teknik var det objektiva tekniska problemet därför att ta fram en ny uppbyggnad av kopplingsanordningens hakformiga del som uppfyllde högt ställda krav på hållfasthet utan behov av att använda hejarsmide vid tillverkning av en komplicerad tredimensionell form.

Den i patentet anvisade lösningen på problemet utgörs av en kopplingsanordning med en hakformig del i vars uppbyggnad ingår följande fem centrala element som utgör särdrag i gällande patentkrav 1:

- 1) två med ett mellanrum mellan varandra anordnade sidostycken är inrättade att i kopplingsanordningens sammankopplade skick med var sitt ändparti framskjuta mot ståndaren,
- 2) ett mellanstycke är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar en från ståndaren vänd ingreppsytta som samverkar med ingreppsytan på ståndarens ingreppsdel,
- 3) de båda sidostyckena är i sina ändpartier försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med mellanstycket, vilket uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor,
- 4) förbindningarna mellan sidostyckena och mellanstycket utgörs av svetsförband,
- 5) en låsanordning i form av

- a) en första spännedel, som uppvisar en mot ståndaren ansättbar, främre spännya,
- b) en andra spännedel, som är kilformig och i ett låsläge erhåller stöd mot en mot ståndaren vänd stödyta i den hakformiga delen och med en framåt mot ståndaren vänd spännya genom kilverkan anspänner mot en från ståndaren vänd spännya på den första spänn delen,
- c) varigenom den hakformiga delens ingreppsytta anpressas mot ingreppsdelens ingreppsytta.

Dessa särdrag samverkar till en konstruktiv uppbyggnad av den hakformiga delen som möjliggör att sido- och mellanstycken kan utföras med en form och av material som medför att de samverkar vid överföring av horisontell last mellan ståndaren och kopplingsanordningen och att sammanfogningen av sido- och mellanstycken blir hållbar och tillverkningskostnaden låg. Härigenom löses problemet att samtidigt uppfylla högt ställda krav på hållfasthet och på rationell, kostnadseffektiv tillverkning.

Uppbyggnaden av den hakformiga delen av två sidostycken som mellan sina mot varandra vända insidor upptar ett mellanstycke och är förenade med detta genom svetsning innebär – som patentbeskrivningen anvisar – att sidostyckena kan vara skivformiga och ha ett hakformigt parti på ömse sidor om mellanstycket som har var sin ingreppsytta som tillsammans med mellanstyckets ingreppsytta samverkar med ingreppsytan på ståndarens ingreppsdel för att överföra horisontell last. Samtidigt kan mellanstycket utformas med den hakformiga delens upplagsytta för överföring av vertikal last. I en kopplingsanordning med distinkta ingrepps- och upplagsytor ger denna uppbyggnad av den hakformiga delen därmed möjlighet att fördela överföringen av horisontell och vertikal last mellan sidostyckena och mellanstycket på ett sätt som ger hög hållfasthet.

Uppbyggnaden av den hakformiga delen ger samtidigt utrymme mellan sidostyckena för att uppta en sådan låsanordning som var tidigare känd från +8 TU. Därmed uppnås förutom en förspänd anliggning mellan ingreppsyterna på ståndarens ingreppsdel och den hakformiga delen även via låsanordningens bygel en förspänd anliggning mellan den hakformiga delen och ståndarens mantelyta, vilket är betydelsefullt för överföringen av horisontell belastning.

Patentföremålet är således en konstruktiv principlösning som är avgörande för att uppnå hög hållfasthet och kostnadseffektiv produktion.

Patentet har stöd i ansökan

Patentbeskrivningen anvisar att kopplingsanordningen enligt uppfinningen innefattar en hakformig del som i anslutning till figurerna 2-7 beskrivs i samband med en första utföringsform som innefattar en på ståndaren anbragt ingreppsdel som är skålformig. Samma hakformiga del anvisas också i samband med en andra och en tredje utföringsform av kopplingsanordning som innefattar i anslutning till figurerna 8 och 9 beskrivna varianter av ingreppsdelen på ståndaren. En hakformig del med samma uppbyggnad anvisas vidare i samband med den i anslutning till figurerna 10-13 beskrivna fjärde utföringsformen av kopplingsanordningen vari en låsanordning ingår i den hakformiga delen. Det anges uttryckligen att exempelvis kopplingsanordningarna enligt figurerna 8 och 9 kan förses med denna låsanordning. Den hakformiga delens anvisade uppbyggnad är således gemensam för alla utföringsformer av uppfinningen, inbegripet den i det beviljade patentkravet 1 angivna hakformiga delen med låsanordning. Det meddelade patentet omfattade därmed inte något som inte framgick av patentansökan.

Genom de vid patentbegränsningen i patentkrav 1 tillagda särdragen

- a) att de båda sidostyckena är i sina ändpartier försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med mellanstycket,
- b) vilket uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor

kom inte något som inte framgick av patentansökan att omfattas därför att dessa särdrag ingår i de beviljade underkraven 5 och 6 som även anger att förbindelseytorna konvergerar i riktning mot ståndaren.

Det är centralt i uppbyggnaden av den hakformiga delen enligt patentet att de två sidostyckena och mellanstycket är fast förbundna med varandra. I båda de utföringsformer som visas i figur 3 och 12 har sidostyckenas sidor inåt vända förbindelseoytor för förbindning med mellanstycket och mellanstycket har mot sidostyckenas förbindelseoytor vända förbindelseoytor. Detta är ett utmärkande drag i uppbyggnaden av den hakformiga delen enligt patentet.

Det är vidare otvetydigt att detta utförande är oberoende av om sidostyckena är parallella eller – som beskrivning samtidigt anvisar – är vinklade mot varandra. Det senare utförandet, har i stället på känt sätt betydelse för att anpassa den hakformiga delens bredd till utrymmet i ståndarens ingreppsdel så att flera kopplingsanordningar får rum i samma ingreppsdel. Att även mellanstyckets förbindelseoytor är konvergerande medför vidare att en kilverkan uppstår ifall mellanstycket kan röra sig i förhållande till sidostyckena till följd av att svetsfogarna är bristfälliga.

För fackmannen står det därmed klart att särdragen avseende sido- och mellanstyckenas förbindelseoytor har självständig betydelse för uppbyggnaden av den hakformiga delen enligt patentet medan särdragen avseende förbindelseoyternas konvergens har andra effekter som har betydelse i andra avseenden än själva uppbyggnaden av den hakformiga delen. Fackmannen uppfattar därför att de förra särdragen tekniskt sett inte är kopplade till att även konvergerande förbindelseoytor utnyttjas utan har samma funktion ifall sidostyckena är parallella.

Att sido- och mellanstyckena har mot varandra vända förbindelseoytor är sålunda inte särdrag som för fackmannen är oupplösligt sammankopplade med att förbindelseoyterna konvergerar i riktning mot ståndaren. Dessa särdrag har därför stöd i grundhandlingen som självständiga anvisningar avseende uppbyggnaden av den hakformiga delen.

Det saknas fog för Turners påstående att patentbegränsningen innebär att uttrycket ”inåt vända förbindelseoytor” har fått en ändrad innebörd genom patentbegränsningen. Som framgår av beskrivningen betyder anvisningen att sidostyckena har ”inåt vända

förbindelseytor” att sidostyckenas mot varandra vända ytor utgör förbindelseytorna. Detta är också entydigt innebörden av detta särdrag i gällande patentkrav 1 som därmed inte omfattar något som inte framgick av patentansökan.

Patentskyddet har inte utvidgats

Eftersom det beviljade patentkravet 1 inte angav hur förbindningarna mellan sidostyckena och mellanstycket ska vara utförda enligt patentet omfattade skyddsomfånget både svetsning och andra sätt att förbinda dem. Det innebar därför en inskränkning av skyddsomfånget att förbindningarna – i överensstämmelse med vad som anvisas såsom fördelaktigt i beskrivningen – vid patentbegränsningen preciserades till att utgöras av svetsförband. Därmed blev andra förbindningssätt fria,

På samma sätt preciserar det beviljade patentkravet 1 inte att sidostyckena ska vara vinklade och skyddsomfånget omfattar därmed även att sidostyckena är parallella. Det innebar därför inte utvidgningar utan inskränkningar av skyddsomfånget att det beviljade patentkravet 1 preciserades genom att de två andra bestämmelser som ingår i den kännetecknande delen i det gällande kravet tillades vid patentbegränsningen. Det förhållandet att patentkrav 1 inte samtidigt preciserades till att förbindelseytorna i användningsläge konvergerar mot varandra i riktning mot ståndarna innebar inte någon utvidgning av skyddsomfånget utan endast att detta fortsatt omfattar såväl parallella sidostycken som parallella förbindelseytor på mellanstycket.

Sakligt har sidostyckenas inåt vända förbindelseytor och mellanstyckets mot dessa vända förbindelseytor ett direkt samband med uppbyggnaden av den hakformiga delen enligt patentet och preciserar den rumsliga förutsättningen för deras samverkan. Så är däremot inte fallet med att ytorna konvergerar i riktning mot ståndaren, vilket inte behövs för att utnyttja en sådan uppbyggnad. Det finns därför sakliga skäl för att det beviljade patentets skyddsomfång begränsades och kunde begränsas i det förstnämnda avseendet utan att även begränsas i det senare avseendet. Inte heller skyddet för tredje man påkallar en precisering av patentet till att omfatta utnyttjande av uppbygganden av

den hakformiga delen enligt patentet med sidostycken med inåt vända förbindelseytor och ett mellanstycke med mot dessa vända förbindelseytor även innefattar en precisering till att sidostyckena konvergerar. En sådan precisering skulle göra det fritt att utnyttja uppfinningen med parallella sidostycken men inte med konvergerande sidostycken. Eftersom bådaddera utgör intrång enligt det beviljade kravet är inte överhuvudtaget fråga om att utvidga patentets skyddsomfång.

Nyhet

+8 TU

Den hakformiga delen i +8 TU utgörs av en u-formad bygel av plåt med en tunga av plattjärn fastsvetsad mot utsidan av den mot ståndaren vända delen av bygel.

+8 TU uppvisar därmed inte särdraget att

den hakformiga delen uppvisar dels två med ett mellanrum mellan varandra anordnade sidostycken som är fast anbragta vid ställningselementet och är inrättade att i kopplingsanordningens sammankopplade skick med var sitt ändparti framskjuta mot ståndaren, och dels ett mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier

Den u-formade bygel i +8 TU är utförd i ett stycke bestående av två parallella delar, som i ena riktningen är fast anbragta vid ställningselementet och i andra riktningen framskjuter mot ståndaren, och en mot ståndaren vänd del till vars utsida tunga är svetsad. Varken bygelns mot ståndaren vända del eller den därtill svetsade tungan utgör något i mellanrummet mellan bygelns parallella delar upptaget och till dessa svetsat mellanstycke. +8 TU uppvisar därmed inte särdraget att

de båda sidostyckena är i sina ändpartier försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med mellanstycket, vilket uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor, och att förbindningarna mellan sidostyckena och mellanstycket utgöres av svetsförband”.

Genom uppbyggnaden av den hakformiga delen som en u-formad bygel med en påsvetsad tunga är svetsfogarna kritiska för kopplingsanordningens hållfasthet. Vidare upptas därigenom vertikal belastning av bygelns mot ståndaren vända del medan horisontell belastning upptas av plåttungan och svetsfogarna. Uppbyggnaden av den hakformiga delen medger emellertid varken att denna lastfördelning eller funktionen ändras. Därmed representerade +8 TU det hållfasthetsproblem som patentet löser genom den konstruktiva frihet att utforma sido- och mellanstycken som uppnås med sidostycken som mellan sig uppbär ett separat och med dessa genom svetsning fast förenat mellanstycke. Detta innebär att skillnaden i uppbyggnaden av den hakformiga delen mellan patentföremålet och +8 TU är avgörande för att uppnå syftet med den patenterade uppfinningen.

+8 LH

+8 LH uppvisar en hakformig del som består av två sammansvetsade sidostycken som var och en har en ingreppsytta som samverkar med ingreppsytan på ståndarens ingreppsdel. +8 LH uppvisar därmed varken särdraget, att

den hakformiga delen uppvisar dels två med ett mellanrum mellan varandra anordnade sidostycken”, och ... och dels ett mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar åtminstone huvuddelen av nämnda andra ingreppsytta

eller särdraget att

de båda sidostyckena är i sina ändpartier försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med mellanstycket, vilket uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor, och att förbindningarna mellan sidostyckena och mellanstycket utgöres av svetsförband.

Svetsfogen, som i +8 LH fast förbinder ändpartierna på den hakformiga delens två sidostycken med varandra, utgör inte något mellanstycke i patentets mening och uppvisar inte någon ingreppsytta som samverkar med ingreppsytan på ståndarens ingreppsdel.

+8 LH tillverkades genom hejarsmide och uppfyllde höga krav på hållfasthet men med väsentligt högre tillverkningskostnad än som möjliggörs av en uppbyggnad av den hakformiga delen enligt patentet. Härav framgår att +8 LH inte utgjorde lösningen på problemet att samtidigt uppfylla höga krav på hållfasthet och kostnadseffektiv tillverkning utan representerade en konstruktion för ett annat användningsområde som inte var relevant för användningsområdet för en kopplingsanordning enligt patentet.

Schwörer

Schwörer anvisar en hakformig del i form av ett smitt stycke som är infäst direkt i ett rörformigt ställningselement vilket således varken utgör sidostycken i patentets mening eller något som ingår i den hakformiga delen.

Schwörer visar därmed inte särdraget

att den hakformiga delen uppvisar dels två med ett mellanrum mellan varandra anordnade sidostycken som är fast anbragta vid ställningselementet och är inrättade att i kopplingsanordningens sammankopplade skick med var sitt ändparti framskjuta mot stånda-ren, och dels ett mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier.

I monterat läge anliggar den hakformiga delen med sin mot ståndaren vända frontyta mot ståndarens mantelyta, dvs. inte med en från ståndaren vänd yta mot ståndarens ingreppsdel. Den hakformiga delen saknar därför den i patentet anvisade, från ståndaren vända ingreppsytan som samverkar med den mot ståndaren vända ingreppsytan på ståndarens ingreppsdel. Schwörer uppvisar därmed inte särdraget att kopplingsanordningen innefattar

dels en med ståndaren förbunden ... ingreppsdel med en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första ingreppsyta ... och dels en vid ställningselementet anbragd hakformig del, som uppvisar åtminstone en från ståndaren vänd, andra ingreppsyta ... och är inrättad att ihakas ingreppsdelen och att uppbäras av denna genom samverkan mellan dels den första och den andra ingreppsytan.

Schwörer visar en låsanordning i form av en kil och består således av en spännedel och inte av två spänndelar. Med sin från ståndaren vända sida samverkar kilen med den mot ståndaren vända ingreppsytan på ståndarens ingreppsdel och med sin mot ståndaren vända sida samverkar kilen med en från ståndaren vänd sida på den hakformiga delen, varigenom den hakformiga delen med sin frontyta trycks mot ståndarens mantelyta, dvs i riktning bort från ingreppsytan på ståndarens ingreppsdel.

Schwörer visar därmed inte särdraget att

i kopplingsanordningen ingår en låsanordning i form av en första spännedel och en andra spännedel, den första spänn delen uppvisar en mot ståndaren ansättbar, främre spännyta, den andra spänn delen är kilformig och inrättad att i ett låsläge erhålla stöd mot en mot ståndaren vänd, stödyta i den hakformiga delen och med en framåt mot ståndaren vänd spännyta genom kilverkan anspänner mot en från ståndaren vänd spännyta på den första spänn delen, varigenom den hakformiga delens ingreppsytan anpressas mot ingreppsdelens ingreppsytan.

Till skillnad från Schwörers låsanordning har den kilformade delen enligt patentet överhuvudtaget inte någon spännyta mot ståndarens ingreppsdel och trycker den hakformade delens ingreppsytan mot ingreppsdelens ingreppsytan, dvs. i riktning bort från ståndaren. Med andra ord har låsanordningen enligt Schwörer således rakt motsatt verkan mot låsanordningen enligt Patentet genom att den trycker den hakformiga delen i riktning mot ståndaren och bort från in-greppsytan på ingreppsdelens i stället för tvärtom i riktning bort från ståndaren och mot ingreppsytan på ingreppsdelens.

Uppfinningshöjd

+8 TU utgör den närmast liggande kända teknik som ska läggas till grund för bedömningen av uppfinningshöjd och innebär en tekniskt riktig utgångspunkt för bedömning av problem/lösning enligt patentet. Bedömningen av uppfinningshöjd ska avse den helhetslösning av uppbyggnaden av den hakformiga delen som utgör uppfinningen. Med utgångspunkt från +8 TU var denna uppbyggnad av den hakformiga delen inte en för fackmannen näraliggande lösning på problemet att uppfylla högt ställda krav på hållfasthet och rationell, kostnadseffektiv produktion.

Turner utgår ifrån ett antal dokument och produkter som var och en representerande den närmaste kända tekniken vilka bedöms i vissa kombinationer. Vidare utgår Turner ifrån att patentföremålet löser två separata problem: dels att sammankoppla ställningselement med en låsanordning, dels att förbättra hållfast med två sidostycken med ett genom svetsning därmed förbundet mellanstycke. Turner ignorerar därmed att kopplingsanordningen ska uppfylla krav på kostnadseffektiv, rationell produktion och att den anvisade uppbyggnaden av den hakformiga delen i dess helhet uppfyller högt ställda krav på både hållfasthet och kostnadseffektiv, rationell produktion.

Turners utgångspunkter för bedömningen av uppfinningshöjd är felaktiga. Utgångspunkten ska i stället vara att uppfinningen värderas utifrån en samlad bedömning av den tekniska helhetslösning som uppfinningen representerar med utgångspunkt från att +8 TU utgör den närmast liggande kända tekniken. Vid en sådan bedömning står klart att den anvisade uppbyggnaden av kopplingsanordningens hakformiga del inte med utgångspunkt från +8 TU var en för fackmannen näraliggande lösning på problemet att uppfylla högt ställda krav på hållfasthet och rationell, kostnadseffektiv produktion. Inte heller kan övriga av Turner åberopade kombinationer av mothåll leda till någon annan slutsats.

Beziat tillsammans med +8 TU eller +8 LH

Beziat anvisar en hakformig del vars främre del med sin mot ståndaren vända frontyta anligger mot ståndarens mantelyta (spalt 5 rad 49-53). Beziat anvisar vidare (spalt 8 rad 32-43) en låsregel som saknar kilform och inte ger någon förspänning. Låsregeln har – till skillnad från låsanordningen enligt patentet – dels en mot ståndaren vänd yta, som anligger mot en från ståndaren vänd yta på ståndarens ingreppsdel, dels en mot ståndaren vänd och med ytan parallell yta, som anligger mot ytan på hakdelen. Att delen därmed har en låsfunktion men inte någon kilverkan är kongruent med att denna skulle trycka hakdelen i riktning bort från ståndaren, dvs. vara ägnad att motverka hakdelens anliggning mot ståndaren.

Att ersätta låsregeln med en låsanordning enligt +8 TU eller +8 LH skulle därför vara oförenligt med konstruktionsprincipen för kopplingsanordningen enligt Beziat.

Tooley tillsammans med +8 TU eller +8 LH

Tooley anvisar en kopplingsanordning som har en rundstångstapp som samverkar med en vid ståndaren fäst u-formad hållare och som är fastsatt i en rörformig hållare med två hål i vertikalt rät linje, vari tappen sitter fastsvetsad, vilken i sin tur är infäst i det rörformiga ställningselementet.

Kopplingsanordningen enligt Tooley har sålunda inte en hakformad del som består av två sidostycken med ett mellanstycke och som därmed har den uppbyggnad enligt patentet som ger de konstruktiva förutsättningarna för att utforma sido- och mellanstyckena som samverkande delar för överföring av horisontella och vertikala laster och därigenom löser problemet att samtidigt uppfylla höga krav på hållfasthet och kostnadseffektiv tillverkning. Genom konstruktionen med tappen som är infäst i två hål i ett rör ligger denna kopplingsanordning längre ifrån patentet än de andra kopplingsanordningar som åberopas.

Tooley anvisar vidare en kilformad låsanordning som är anordnad i slitsar i röret och anligger mot tappen. Kopplingsanordningen har sålunda inte en tvådelad låsanordning som i enlighet med patentet innefattar en spännedel med en mot ståndaren ansättbar spännyta. Att införa en sådan skulle inte bara kräva en omkonstruktion av låsanordningen enligt Tooley och det är osäkert om och hur det är realistiskt att göra detta med de höga krav på hållfasthet som patentet syftar till att uppfylla.

Hur kopplingsanordningen enligt Tooley skulle kunna kombineras med den från +8 LH kända låsanordning har inte ens antytts och att denna skulle anordnas utanpå en hakformig del i form av ett rör är orealistiskt. Det var därför inte heller näraliggande för fackmannen att kombinera kopplingsanordningen enligt Tooley med den från +8 LH kända låsanordningen.

Buttgereit tillsammans med +8 TU eller +8 LH

För det första består kopplingsanordningen enligt Buttgereit av en hakformig del som utgörs av ett solitt stycke med en mot stådaren vänd hake och en cylindrisk hals som är infäst direkt i ett rörformigt horisontellt ställningselement. Det rörformiga ställningselementet ingår inte i den hakformiga delen och varken röret eller den cylindriska halsen utgör sidostycken i patentets mening. De motsvarar inte heller funktionellt sidostyckena i patentföremålet. Buttgereit uppvisar därmed inte särdraget att

den hakformiga delen uppvisar dels två med ett mellanrum mellan varandra anordnade sidostycken som är fast anbragta vid ställningselementet och är inrättade att i kopplingsanordningens sammankopplade skick med var sitt ändparti framskjuta mot stådaren, och dels ett mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier.

Buttgereit uppvisar därmed inte heller de kännetecknande särdragen enligt gällande patentkrav 1 att

de båda sidostyckena är i sina ändpartier försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med mellanstycket, vilket uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor, och att förbindningarna mellan sidostyckena och mellanstycket utgöres av svetsförband.

För det andra visar Buttgereit en mot stådaren vänd yta på den vertikala delen av ingreppsdelen på stådaren och en från stådaren vänd yta på haken men inte två par av separata ingrepps- och upplagsytor på ingreppsdelen respektive haken som samverkar för att uppta horisontella respektive vertikala krafter. Buttgereit uppvisar därmed inte särdraget att kopplingsanordningen innefattar

dels en med stådaren förbunden ... ingreppsdel med en ... mot stådaren vänd första ingreppsyta och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsyta, och dels en vid ställningselementet anbragt hakformig del, som uppvisar åtminstone en från stådaren vänd, andra ingreppsyta och en i användningsläge nedåt vänd, andra upplagsyta och är inrättad att ihakas ingreppsdelen och att uppbäras av denna genom samverkan mellan

dels den första och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan.

När det gäller uppbyggnaden av den hakformiga delen föreligger alltså avgörande skillnader mellan Buttgereit och patentföremålet. Redan av detta skäl leder en kombination av den hakformiga delen enligt Buttgereit med den tidigare från +8 TU eller +8 LH kända låsanordningen inte till kopplingsanordningen enligt patentet.

Det var heller inte näraliggande för fackmannen att kombinera den av Buttgereit anvisade kopplingsanordningen med låsanordningen enligt +8 TU eller +8 LH till en kopplingsanordning som visar uppfinningen enligt patentkrav 1.

Syftet med patentet att samtidigt uppfylla höga krav på hållfasthet och kostnadseffektiv tillverkning kan nämligen inte uppnås genom att utforma den hakformiga delen som en smidd enhet i ett stycke. Redan av detta skäl är det för fackmannen otänkbart att söka lösningen på nämnda problem utifrån Buttgereit och genom att kombinera den där anvisade konstruktionen med låsanordningen enligt +8 TU eller +8 LH.

Buttgereit anvisar vidare en lösning av ett helt annat problem med en helt annan lösning än Patentet. Enligt Buttgereit (spalt 1 rad 35-50) är problemet att det är svårt att se om låskilarna i kopplingsanordningarna i en ställning är hårt nedslagna eller sitter löst eller har lossnat. Ett syfte med uppfinningen anges (spalt 1 rad 66-spalt 2 rad 2) vara att tillhandahålla en enkel och effektiv låsanordning som säkrar mot oavsiktlig urhakning även med en löst isatt låskil. Detta uppnås enligt Buttgereit (spalt 2 rad 22-25) med en smidd ingreppsdel som har en större tjocklek vid den övre kanten av ingreppsdelens sida än vid dess botten och (spalt 2 rad 48-49) en hake som kan anligga mot ingreppsdelens sida. Detta anges (spalt 2 rad 63 – spalt 3 rad 7) medföra att haken i samverkan med en kilformad låsdel, som är anordnad i en vertikal öppning i den hakformiga delen och som anligger dels mot ingreppsdelens på ståndaren, dels mot den hakformiga delen, anligger fast mot ingreppsdelens kant även om låskilen är lös i hålet i haken. Konstruktionens funktionssätt beskrivs (spalt 4 rad 52-spalt 5 rad 6) så att s.k.

självlåsnings mot urhakning uppnås och att även en obetydlig förskjutning uppåt av den hakformiga delen hindrar vidare förskjutning uppåt av haken, dvs. urhakning.

Det står därför klart att fackmannen inte skulle överväga att ersätta låskonstruktionen enligt Buttgereit – vilken har till syfte att ersätta förspänning genom att låskilen slås ned med hammare med en självlåsande konstruktion – med låsanordningen enligt +8 TU eller +8 LH som förutsätter sådan förspänning.

Detta är också uteslutet av det skälet att låsanordningen inte kan bytas ut utan att den hakformiga delen enligt Buttgereit omkonstrueras. Det innebär att det i realiteten inte är fråga om att kombinera det som utgör den i Buttgereit anvisade konstruktionen med låsanordningen enligt +8 TU eller +8 LH.

Spriggs tillsammans +8 TU eller +8 LH

Spriggs anvisar en kopplingsanordning som har en hakformig del i ett solitt stycke som samverkar med vid ståndaren fästa u-formade hållare och som består av en tappformad kopplingsdel, som är infäst i ett rörformigt ställningselement, en central del och en del avsedd att ihakas i en hållare.

Inte heller kopplingsanordningen enligt Spriggs har sålunda en hakformad del som är uppbyggd av två sidostycken som är fast förbundna över ett mellanliggande stycke och har därmed inte den uppbyggnad som patentet anvisar.

Den centrala delen av den hakformiga delen har en slits för en låsanordning i form av en kil som samverkar med en yta på utsidan av den u-formade hållaren så att haken som därmed dras till insidan av den u-formade hållaren, vars mellanliggande vägg fastkläms mellan haken och kilen. Den hakformiga delen hakas i hållaren i endera radiell eller tangentiell riktning från ståndaren och anliggning kommer därigenom att ske endera mot hållarens periferi eller mot en sida på hållaren.

Kopplingsanordningen enligt Spriggs har sålunda inte en tvådelad låsanordning som i enlighet med patentet innefattar en spännedel med en mot ståndaren ansättbar spännya. Att införa en sådan skulle inte bara kräva en omkonstruktion av den hakformiga delen utan är uteslutet eftersom kopplingsanordningen inte fungerar vid montering av den hakformiga delen i tangentiell riktning från ståndaren, varvid någon anliggning av hakens frontyta mot ståndaren inte uppnås.

+8 LH tillsammans med +8 TU

En kombination av +8 LH med +8 TU visar inte samtliga särdrag eller att +8 LH på ett meningsfullt sätt kan kombineras med särdrag från +8 TU för att uppnå syftet med den patenterade uppfinningen.

Jarvis tillsammans med Krause

Jarvis anvisar en komplicerad hakformig del, som är uppbyggd av en solid cylindrisk del med en cylindrisk hylsa och en solid främre del som samverkar med en ingreppsdel på ståndaren. Krause anvisar däremot en hakformig del som genom extrusion framställs i ett stycke med ett smalt, långsträckt hålrum som upptar en skivformig låsanordning. De hakformiga delarna enligt Jarvis och Krause skiljer sig så starkt både konstruktions- och produktionsmässigt att det för fackmannen inte överhuvudtaget kommer ifråga att kombinera konstruktionerna. Något skäl för att den hakformiga delen enligt patentet var närliggande för fackmannen utifrån Jarvis i kombination med Krause har inte anförts och finns inte heller.

Andrahandsyrkandet

Yrkandet preciserar sidostyckenas form och funktion och låsanordningens utförande i enlighet med vad som anvisas i patentansökan (s. 4 rad 9–10, s. 5 rad 6-10 och s. 7 rad 6-7, figurerna 3, 5-9 och 12 och krav 10). Patentkrav 1 anger därmed uttryckligen att de båda skivformiga sidostyckenas ändpartier med var sitt hakformiga parti nedskjuter

på ömse sidor om mellanstycket och bildar var sin ingreppsyta och ger den medverkan vid upptagande av horisontell last som är unik för uppbyggnaden av den hakformiga delen enligt patentet och har betydelse för att uppnå ändamålet med uppfinningen. Patentkravet anger i vart fall med denna ytterligare begränsning en uppfinning som i sin helhet innebär en principlösning avseende uppbyggnaden av den hakformiga delen som medför att problemet att samtidigt uppfylla höga krav på hållfasthet och kostnadseffektiv tillverkning löses, och som inte föregrips av eller var näraliggande i förhållande till den tidigare kända teknik som åberopas mot gällande patentkrav 1.

I Spriggs anvisas en hakformig del i form av en solid kropp och Spriggs har därmed inte något att göra med uppbyggnaden av den hakformiga delen i enlighet med andrahandsyrkandet.

Tredjehandsyrkandet

Tredjehandsyrkande gäller den situationen att patentkrav 1 efter begränsningen av PRV skulle finnas ogiltigt på grund av att ändringen utvidgade skyddets omfattning eller saknade stöd i grundhandlingen. De tillägg till patentkrav 1 som yrkandet innefattar innebär att särdragen i underkraven 5, 6 och 7 i det beviljade patentet i sin helhet upptagits i patentkrav 1.

Patentkravet har därmed i vart fall med den ytterligare begränsning som tredjehandsyrkandet innebär inte har fått en utvidgad omfattning av skyddet eller saknar stöd i grundhandlingen.

Tredjehandsyrkandet har därför inte att göra med frågan om ogiltigförklaring på grund av bristande nyhet eller uppfinningshöjd. Om patentkrav 1 i gällande lydelse eller med begränsningen enligt andrahandsyrkandet finns sakna nyhet eller uppfinningshöjd gör Pluseight inte gällande att kravändringen enligt tredjehandsyrkandet ändrar bedömningen av den frågan.

BEVISNING

Parterna har åberopat skriftlig bevisning. Exemplar av +8 TU och +8 LH har av parterna förevisats för domstolen.

På Pluseights begäran har professor M.E. hörts.

DOMSKÄL**Inledning**

Pluseight innehar ett patent som, i förhållande till patentansökan, fått sin utformning dels efter vissa ändringar av patentkraven under ansökningsförfarandet, dels efter en hos PRV gjord patentbegränsning.

Ändringarna av ansökan – som innebar att det självständiga patentkravet 1 kombinerades med ett osjälvständigt krav (krav 9) – ledde till att patentet meddelades.

I den hos PRV begärda patentbegränsningen tillfördes patentkrav 1 delar från de osjälvständiga patentkraven 5, 6 och 7. Genom begränsningen fick patentet sin gällande lydelse.

Uppfinningen enligt det gällande patentet är en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggnadsställning varvid kopplingsanordningen är försedd med en låsanordning och har en hakformig del bestående av sidostycken som i sina ändpartier skjuter fram mot ståndaren och att det mellan sidostyckena finns ett mellanstycke vilka är fast förbundna genom ett svetsförband, vilket innebär en konstruktiv lösning för att uppnå en hög hållfasthet och kostnadseffektiv produktion av den hakformiga delen.

Turners talan om att patentet är ogiltigt grundar sig på att de ändringar som gjorts av patentkraven, i förhållande till patentansökan, innebär att patentet omfattar något som inte framgick av patentansökan på ingivningsdagen och att patentskyddets omfattning utvidgats efter det att patentet meddelades. Turner har också gjort gällande att patentet är ogiltigt enligt 2 § patentlagen (1967:837), dvs. att uppfinningen inte var ny och inte heller hade uppfinningshöjd.

Turners talan har bestritts av Pluseight. Bolaget har – i fall av ogiltighet – yrkat att patentskyddets omfattning ska begränsas genom ändring av patentkraven.

Turner har menat att begränsningsyrkandena inte avhjälpas bristande stöd i patentansökan på ingivningsdagen eller att patentskyddets omfattning utvidgats. Också vad avser begränsningsyrkandena har, enligt Turner, uppfinningen inte uppfinningshöjd.

Frågan om patentet omfattar något som inte framgick av patentansökan på ingivningsdagen ska, enligt Patent- och marknadsdomstolen, prövas inledningsvis. Redan prövningen av den frågan kan leda till att patentet ska förklaras ogiltigt. Det framstår i detta fall som lämpligt att också inledningsvis pröva om patentskyddets omfattning har utvidgats efter patentets meddelande.

Om dessa bedömningar leder till att patentet är ogiltigt har Patent- och marknadsdomstolen att pröva Pluseights begränsningsyrkanden i detta mål dels utifrån villkoren att de faktiskt innebär en begränsning av patentskyddets omfattning, dels utifrån en prövning enligt 52 § andra stycket 2-4 patentlagen, dvs. bl.a. att patentet inte omfattar något som inte framgick av patentansökan och att patentskyddet inte utvidgats. Om dessa villkor, som prövas oberoende av vad parterna har anfört, är uppfyllda har domstolen att vid fortsatt prövning avgöra om uppfinningen enligt de ändrade patentkraven brister i kraven på nyhet och uppfinningshöjd på av Turner åberopade omständigheter. (Jfr prop. 2006/07:56 s. 73 och s. 153 f.)

Bristande stöd i patentansökan – utvidgat skydd?*Patentet*

Av 13 § patentlagen följer att patentkraven inte får tillföras information som fackmannen inte kunde utläsa av ansökan när den gjordes. I det sammanhanget krävs att ändringen är sådan att den inte leder till att patentskyddet kommer att omfatta sådant som – explicit eller implicit – inte framgick av grundhandlingen så som fackmannen uppfattar den. Bestämmelsen anger den yttersta gränsen för vilka ändringar som är tillåtna. Även ändringar som innebär mer begränsade patentkrav än tidigare kan i vissa fall vara otillåtna. Om ett patentkrav t.ex. tillförts kombinationer av särdrag eller om särdrag skiljts från annat särdrag med vilket det står i samband och där grundhandlingen inte ger stöd för en sådan ändring kan det anses vara en otillåten ändring.

Pluseights patentbegränsning i PRV resulterade i de nu gällande patentkraven där patentkrav 1 kom att bestå av det ursprungligen beviljade patentkravet 1, som utgör en sammanslagning av de i ansökan först ingivna patentkraven 1 och 9, till vilket delar av patentkraven 5 och 6 samt patentkrav 7 av de i ansökan först ingivna patentkraven införts. Det i ansökan först ingivna patentkravet 5 angav att ”de båda sidostyckena (13, 14) är i åtminstone sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända, i användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra, konvergerande förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26)”. Vad som från detta patentkrav tillfördes patentkravet 1 var att ”de båda sidostyckena (13, 14) är i sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26)”.

När dessa förbindelseytor omnämns i patentbeskrivningen med hänvisning till figur 3 framgår att de är inåt vända, i användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra, konvergerande förbindelseytor. Det anges också att båda sidostyckena (13, 14) är i sina

ändpartier (17, 18) försedda med dessa ytor. Någon annan utformning av dessa ytor är inte angiven i grundhandlingen och framgår eller antyds inte heller.

Då även det ursprungliga patentkravet 5 anger att förbindelseytorna som de båda sidostyckena i åtminstone sina ändpartier är försedda med, är i användningsläge i riktning mot ståndarna inåt vända mot varandra, konvergerande för förbindning med mellanstycket framstår det för fackmannen som tar del av grundhandlingen att förbindelseytorna ska vara konvergerande på angivet sätt enligt uppfinningen. Om dessa särdrag skiljs åt som gjorts i det nu gällande patentkravet 1 uppstår en ny utföringsform som inte framgår för fackmannen av grundhandlingen.

Det finns således inte stöd i grundhandlingen för de ändringar som gjorts i patentkravet 1. Patentet är därför ogiltigt enligt gällande patentkrav.

Turner har även gjort gällande att en icke tillåten ändring skett genom att uttrycket inåt vända fått en annan innebörd i patentkravet genom att det inte i det gällande patentkravet 1 anges att de ska vara inåt vända mot varandra.

Som patentkravet nu är formulerat framgår att mellanstycket är beläget mellan sidostyckenas ändpartier. Mot denna bakgrund och då det vidare anges att ”båda sidostyckena (13, 14) är i sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26), vilket uppvisar två mot sidostyckenas (13, 14) förbindelseytor (24, 25) vända förbindelseytor (27, 28)” kan det av fackmannen inte uppfattas på annat sätt än att sidostyckenas förbindelseytor är inåt vända mot varandra. Genom att mellanstyckets placering är angivet i patentkravet och de olika förbindelseytornas inbördes lägen är angivna finns inget utrymme för fackmannen att uppfatta vad som anges i patentkravet 1 än att sidostyckenas förbindelseytor är vända mot varandra och att mellanstycket med sina förbindelseytor är anordnat däremellan. Denna ändring var således i sig tillåten.

Vidare har Turner anförts att i och med de ändringar som gjorts i patentkraven har patentkrav och delar av dessa förts ihop på ett icke tillåtet sätt mot bakgrund av de beroendeförhållanden mellan patentkraven som fanns i grundhandlingen. Stöd för ändringar av patentkrav, inbegripet sammanslagning av patentkrav, måste finnas i grundhandlingen. Det är inte nödvändigt att stöd finns i de ursprungliga patentkraven. Det kan även finnas stöd i grundhandlingens beskrivning. Av beskrivningen framgår att i utföringsformerna enligt figurerna 8 och 9 respektive 10-13 har den hakformiga delen samma utförande som i utföringsformen enligt figurerna 2-7 medan ingreppsdelen har annat utförande i utföringsformerna enligt figurerna 8 och 9 samt att utföringsformerna enligt figurerna 10-13 innefattar en låsanordning. Av grundhandlingens beskrivning framgår vidare att låsanordningen enligt figurerna 10-13 kan ingå i tidigare utföringsformer. Att patentkravsberoendena i grundhandlingen frångåtts vid utarbetande av nytt patentkrav 1 har således inte i sig medfört någon otillåten ändring.

Turner har anförts att genom att patentkraven ändrats och uttryck getts en annan innebörd samt att nya utföringsformer anges så har även *patentskyddets omfattning utvidgats*.

Det självständiga patentkravet 1 ger patentskyddets omfattning. De bestämmelser som tillförts patentkravet 1 kan inte anses ha medfört annat än begränsning av skyddets omfattning eftersom utan dessa begränsningar skulle skyddets omfattning ha varit större och på ingen punkt mindre. Någon utvidgning av patentskyddets omfattning är det alltså inte fråga om.

Patentet i yrkade ändringar av patentkraven

Vid nu gjord bedömning blir fråga om Pluseights här – i andra och tredje hand – yrkade ändringar i patentkraven innebär att ett sådant patent kommer att omfatta något som inte framgick av patentansökan och om patentskyddets omfattning därigenom utvidgas.

Patentkrav 1, enligt andrahandsyrkandet, har förutom att det ändrats på samma sätt som det gällande patentkravet 1 då det tillförts vissa särdrag som finns i de ursprungliga patentkraven 5, 6 och 7 även tillförts bestämmningar avseende låsanordningens uppbyggnad samt sidostyckenas utformning som skivformiga och med var sitt hakformigt parti. Dessa bestämmningar som tillförts patentkravet 1 ersätter inte eller kompenserar för de särdrag som finns i det ursprungliga patentkravet 5 och som utelämnats vid den gjorda ändringen. Det finns således inte stöd i ansökan för de ändringar som gjorts i patentkrav 1 enligt andrahandsyrkandet av samma skäl som anförts beträffande det gällande patentkravet 1.

Patentkrav 1 enligt tredjehandsyrkandet har samma lydelse som patentkravet 1 enligt andrahandsyrkandet förutom att bestämmningen ”i användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra, konvergerande” tillförts avseende de inåt vända förbindelseeytorna (24) och (25) samt att bestämmningen ”att mellanstycket uppvisar även den andra upplagsytan” tillförts. Genom införandet av den förstnämnda bestämmningen har bristen som ovan angavs vid bedömningen av gällande patentkrav 1 avhjälppts, varför de ändringar som gjorts i patentkraven enligt tredjehandsyrkandet får anses ha stöd i grundhandlingen.

Inte heller kan någon *utvidgning av patentskyddets omfattning* ha skett genom ändringarna som gjorts i patentkrav 1 enligt andra- och tredjehandsyrkandena av motsvarande skäl som anges beträffande det gällande patentkravet 1.

Sammanfattningsvis

Vad nu sagts innebär att det gällande patentet ska förklaras ogiltigt redan på den grund att de begränsningar som gjorts i patentkraven inte har stöd i patentansökan. Av samma skäl kan Pluseights yrkande i andra hand om ändring av patentkraven inte bifallas.

Däremot kan Pluseights yrkande i tredje hand om ändring av patentkraven – som får anses vara en begränsning av patentskyddets omfattning och inte medföra otydlighet i patentkravet – bifallas, varför hinder inte finns mot att patentet kan upprätthållas i begränsad lydelse.

Är det patentet enligt tredjehandsyrkandet ogiltigt?

Också ett patent enligt Pluseights tredjehandsyrkande är enligt Turner ogiltigt. Turner har gjort gällande att uppfinningen enligt ett sådant patent saknar uppfinningshöjd och hänfört sig till känd teknik i form av +8 TU, +8 LH, Spriggs och Denis.

Turner har – också såvitt avser en uppfinning enligt tredjehandsyrkandet – anfört att uppfinningen enligt patentkravet 1 löser två separata problem eftersom kravet innehåller särdrag avseende dels en låsanordning, dels en sammankopplingsanordning med en hakformad del. Enligt Turner saknas kombinerad effekt varför dessa problem måste hanteras som partiella problem och problem/lösning-metoden kan därför inte tillämpas vid prövning av uppfinningshöjd.

Vid bedömning av om uppfinningshöjd föreligger eller inte med användning av problem/lösning-metoden gäller att om det finns skillnader mellan uppfinningen enligt patentkravet och närmaste känd teknik som var för sig eller i grupp ger upphov till tekniska effekter som inte är funktionellt relaterade till varandra (saknar gemensam teknisk effekt), dvs. att skillnaderna löser olika tekniska problem, består det objektiva problemet av flera delproblem. Det är viktigt att konstatera att det inte finns någon gemensam teknisk effekt och att man därför kan bedöma varje delproblem för sig. Om skillnaderna ger upphov till en gemensam teknisk effekt uppkommer inte frågan om delproblem eftersom fackmannen då ställs inför endast ett problem. Problem/lösning-metoden kan således tillämpas oavsett om det finns ett eller flera objektiva problem.

Patent- och marknadsdomstolen gör bedömningen att av åberopad känd teknik får +8 TU anses representera den teknik som kommer uppfinningen enligt patentkravet 1 närmast.

Uppfinningen som den definieras i patentkravet 1 skiljer sig från den teknik som kommer uppfinningen närmast genom utformningen av den hakformade delen av kopplingsanordningen.

Den i +8 TU visade kopplingsanordnings hakformiga del utgörs av en u-formad bygel av plåt med en tunga av plattjärn fastsvetsad mot utsidan av den mot ståndaren vända delen av bygeln. Den u-formade bygeln är utförd i ett stycke bestående av två parallella delar som i ena riktningen är fast anbringade vid ställningselementet och i andra riktningen framskjuter mot ståndaren och en mot ståndaren vänd del till vars utsida tungan är svetsad.

Den hakformade delen enligt uppfinningen skiljer sig härifrån åtminstone genom att de två med ett mellanrum mellan varandra anordnade sidostyckena i sina ändpartier, vända mot ståndaren, är försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med ett mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor.

Av patentets beskrivning framgår att ändamålet med uppfinningen är att framta en kopplingsanordning som uppfyller högt ställda krav på hållfasthet och rationell kostnadseffektiv produktion. Detta är ändamål som fackmannen måste uppfatta som generella för aktuell typ av kopplingar. Då det av patentbeskrivningen inte framgår att den i patentkravet 1 angivna kopplingsanordningen skulle ha några särskilda egenskaper i detta avseende får denna anses utgöra en alternativ utformning av en anordning för sammankoppling av ställningselement.

Fackmannen är med utgångspunkt i tekniken enligt +8 TU således ställd inför problemet att finna en alternativ utformning av den hakformiga delen i kopplingsanordningen.

Fackmannen som söker efter alternativa utförande av den hakformade delen av kopplingsanordningen finner i +8 LH en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggnadsställning. Denna anordning innefattar en på ställningselementet anbringad hakformig del inrättad att ihakas en ingreppsdel på ståndaren. Den hakformiga delen består av två med mellanrum anordnade parallella sidostycken som i sina mot ståndaren vända ändar har mot varandra utskjutande delar som är sammansvetsade.

En tillämpning av denna teknik i avsikt att modifiera närmast känd teknik leder fackmannen till en hakformad anordning där sidostyckena i sina ändar, vända mot ståndaren, har mot varandra utskjutande delar som är sammansvetsade. Även om en sådan utformning av sidostyckena kan anses ha ”inåt vända förbindelseytor” kommer dessa förbindelseytor inte att samverka med förbindelseytor på ett mellanstycke. Den hakformiga delen kommer därmed inte att uppvisa särdragen att sidostyckena i sina ändpartier, vända mot ståndaren, är försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med ett mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor.

Patentskriften Denis visar en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggnadsställning. Enligt Denis är ståndaren försedd med en hakformad del inrättad att samverka med ställningselementet. Vidare visar patentskriften Spriggs en kopplingsanordning för ställningselement med en hakformad del utförd i ett stycke med spår för en låsanordning. Med hänsyn härtill skulle en tillämpning av tekniken enligt Denis eller Spriggs var för sig eller i kombination i avsikt att modifiera närmast känd teknik inte leda fackmannen till en hakformad anordning som uppvisar särdragen att sidostyckena i sina ändpartier, vända mot ståndaren, är försedda med inåt vända

förbindelseytor för förbindning med ett mellanstycke, vilket mellanstycke uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor.

Med utgångspunkt i tekniken +8 TU kommer fackmannen, ställd inför problemet att finna en alternativ utformning av den hakformiga delen i kopplingsanordningen, således inte av den anförda kända tekniken och inte heller av sitt allmänna kunnande att ledas till en utformning motsvarande vad som anges i patentkravet 1.

Inte heller genom någon annan kombination av anförd teknik skulle fackmannan komma fram till uppfinningen enligt patentkravet 1.

Uppfinningen enligt patentkraven i tredjehandsyrkandet har således uppfinningshöjd.

Något om nyhet m.m.

Trots ovan gjorda bedömningar finner Patent- och marknadsdomstolen i detta fall ändå anledning att – utifrån antagandet att patentet omfattar vad som framgick av ansökan på ingivningsdagen och med bedömningen att patentskyddets omfattning inte utvidgats efter det att patentet meddelats något beröra frågorna om uppfinningen enligt patentet var ny och hade uppfinningshöjd.

Nyhet

En uppfinning anses ny om den inte utgör en del teknikens ståndpunkt före patentansökans prioritetsdag. Känd teknik anse vara nyhetsskadlig bara om det klart (direkt och otvetydigt) avslöjar den lösning som är karaktäriserande för uppfinningen. Det är den som yrkar ogiltighet av ett patent som har att visa att uppfinningen i alla delar sammanfaller med känd teknik

Turner har till stöd för att uppfinningen inte var ny åberopat dels känd teknik i form av två kopplingsanordningar för ställningselement +8 TU respektive +8 LH, dels teknik känd genom Schwörer.

+8 TU

+8 TU är en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggnadsställning. Anordningen innefattar en på ställningselementet anbringad hakformig del inrättad att ihakas en ingreppsdel på ståndaren. Den hakformiga delen utgörs av en u-formad bygel av plåt med en tunga av plattjärn fastsvetsad mot utsidan av den mot ståndaren vända delen av bygeln. Den u-formade bygeln är utförd i ett stycke bestående av två parallella delar som i ena riktningen är fast anbragta vid ställningselementet och i andra riktningen framskjuter mot ståndaren och en mot ståndaren vänd del till vars utsida tungan är svetsad. +8 TU innefattar även en låsanordning för sammankopplingsanordningen.

Uppfinningen som den definieras i patentkravet 1 skiljer sig från tekniken enligt +8 TU genom att den hakformiga delen som uppvisar två med ett mellanrum mellan varandra anordnade (delar,) sidostycken, är i sina ändpartier vända mot ståndaren försedda med inåt vända förbindelseyltor för förbindning med ett mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseyltor vända förbindelseyltor.

+8 LH

+8 LH är en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggnadsställning. Anordningen innefattar en på ställningselementet anbringad hakformig del inrättad att ihakas en ingreppsdel på ståndaren. Den hakformiga delen består av två med mellanrum anordnade parallella sidostycken som i sina mot ståndaren vända ändar har mot varandra utskjutande delar som är sammansvetsade. De sammansvetsade sidostyckena tillsammans med själva svetsfogen kan inte anses motsvara tekniken enligt uppfinningen med sidostycken, som i sina ändpartier vända mot ståndaren är försedda med inåt vända förbindelseyltor för förbindning med ett

mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor och med förbindningar som utgörs av svetsförband.

Schwörer

Schwörer visar en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggnadsställning. Anordningen innefattar en på ställningselementet anbringad hakformig del inrättad att ihakas en ingreppsdel på ståndaren. Den hakformiga delen är utförd i ett stycke och försedd med ett spår för upptagande av en låskil.

Denna utformning av den hakformiga delen kan inte anses motsvara tekniken enligt uppfinningen med sidostycken som i sina ändpartier vända mot ståndaren är försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med ett mellanstycke som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor och med förbindningar som utgörs av svetsförband.

Uppfinningshöjd

När det gäller uppfinningshöjd kan allmänt hänvisas till vad som sagts i frågan om uppfinningshöjd för ett patent enligt tredjehandsyrkandet.

Med anledning av Turners åberopande av ett flertal andra kombinationer av känd teknik kan tilläggas följande.

Fackmannen finner i Beziat, Krause, Jarvis, Buttgereit och Schwörer kopplingsanordningar för ställningselement med en hakformad del utförd i ett stycke med spår för en låsanordning. Inte heller en tillämpning av denna teknik i avsikt att modifiera närmast känd teknik leder fackmannen till en hakformad anordning som uppvisar särdragen att sidostyckena i sina ändpartier, vända mot ståndaren, är försedda med inåt vända förbindelseytor för förbindning med ett mellanstycke, vilket mellanstycke uppvisar två mot sidostyckenas förbindelseytor vända förbindelseytor. I

anordningen enligt Tooley utgörs den hakformade delen av rörformade delar som saknar sidostycken.

Rättegångskostnader

Utgången i målet innebär att Pluseight förlorat i frågan om det gällande patentets giltighet och i frågan om det kan upprätthållas i en i andra hand gjord begäran. I frågan om patentet kan upprätthållas enligt Pluseights tredjehandsyrkande är däremot Turner förlorande part. Parterna har således vunnit ömsom. Vad Turner har förlorat kan inte anses vara av bara ringa betydelse.

Patent- och marknadsdomstolens bedömning innebär en sådan begränsning av patentskyddets omfattning att Turner bör ha rätt till ersättning för sina rättegångskostnader men till ett något jämkat belopp utifrån att Pluseight godtagit skäligheten av den av Turner yrkade ersättningen.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 5 (DV 401 PMD)

Överklagande, ställt till Patent- och marknadsöverdomstolen, senast den 21 juli 2017. Prövningstillstånd krävs.

Tomas Norström

Stefan Johansson

Stefan Svahn

I avgörandet har rådmännen Tomas Norström och Stefan Johansson samt tekniska ledamöterna patentrådet Stefan Svahn och f. patenträttsrådet Håkan Sandh deltagit.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Patent- och marknadsdomstolen

DOM

PMT 9922-16

Bilaga 1

Bilaga 16.1

Patentkrav i ansökan såsom inlämnad

110869 AM/TRO
1999-10-29

11

PR 99.11.011
STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avd. 5STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 5
INKOM: 2016-08-15
MÅLNR: PMT 9922-16
AKTBIL: 17

Ink 2016-08-15

Akt 79922-16
Aktbil 17

PATENTKRAV

1. Anordning för sammankoppling av ställningselement (4/304) med
5 ståndare (3) i en byggnadsställning (1) eller dylikt innefattande dels en med
ståndaren förbunden, åtminstone i användningsläge upptill öppen ingreppsdel (2)
med en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första
ingreppsytta (11) och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsytta (33), och
dels en vid ställningselementet (4) anbragt hakformig del (7/307), som uppvisar
10 åtminstone en från ståndaren vänd, andra ingreppsytta (29) och en i
användningsläge nedåt vänd, andra upplagsytta (34) och är inrättad att ihakas
ingreppsdelen och att uppbäras av denna genom samverkan mellan dels den första
och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan,
kännetecknad av, att den hakformiga delen (7/307) uppvisar dels två med
15 ett mellanrum (16, 316) mellan varandra anordnade sidostycken (13, 14/314, 353)
som är fast anbragta vid ställningselementet (4) och är inrättade att i
kopplingsanordningens sammankopplade skick med var sitt ändparti (17, 18)
framskjuta mot ståndaren (3), och dels ett mellanstycke (26) som är beläget mellan
sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier
20 samt uppvisar åtminstone huvuddelen av nämnda andra ingreppsytta (31).
2. Anordning enligt patentkrav 1,
kännetecknad av, att mellanstycket (26) uppvisar även den andra
upplagsytan (34).
25
3. Anordning enligt patentkrav 1 eller 2,
kännetecknad av, att den andra ingreppsytan (31) är likformig med
åtminstone del av den första ingreppsytan (11).
- 30 4. Anordning enligt patentkrav 3, kännetecknad av,
att den första ingreppsytan (11) är konkavt krökt och att den andra ingreppsytan (31)
är konvext krökt.

5. Anordning enligt patentkrav 1, kännetecknad av, att de båda sidostyckena (13, 14) är i åtminstone sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända, i användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra, konvergerande förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26).
- 5 6. Anordning enligt patentkrav 5, kännetecknad av, att mellanstycket (26) uppvisar två, i användningsläge, i riktning mot ståndaren (3) konvergerande, mot sidostyckenas (13, 14) förbindelseytor (24, 25) vända förbindelseytor (27, 28).
- 10 7. Anordning enligt patentkrav 6, kännetecknad av, att förbindningarna mellan sidostyckena (13, 14) och mellanstycket (26) utgöres av svetsförband.
- 15 8. Anordning enligt patentkrav 7, kännetecknad av, att sidostyckena (13, 14) utgöres av plåtstycken som är böckade till att bilda de konvergerande förbindelseytorna (24, 25).
- 20 9. Anordning enligt patentkrav 1, kännetecknad av, att i kopplingsanordningen ingår en låsanordning (344) i form av en första spännedel (345) och en andra spännedel (359), att den första spänn delen uppvisar en mot ståndaren (3) ansättbar, främre spännyta (348), att den andra spänn delen är kilformig och inrättad att i ett låsläge erhålla stöd mot en mot ståndaren vänd, stödyta (363) i den hakformiga delen (307) och att med en framåt mot ståndaren vänd spännyta (360) genom kilverkan anspänna mot en från ståndaren vänd spännyta (349) på den första spänn delen, varigenom den hakformiga delens ingreppsyta (29) anpressas mot ingreppsdelens ingreppsyta (11).
- 25 10. Anordning enligt patentkrav 9, kännetecknad av, att den första spänn delen (345) består av två plattformiga partier (351, 352) vilka upptill inskjuter i mellanrummet (316) mellan den hakformiga delens (307) sidostycken (314, 353) och vilka i sin tur mellan sig uppvisar ett mellanrum (357) som nedtill överbryggas av en mellandel (355) som förbinder den första spänn delens plattformiga partier med varandra och uppvisar dels den mot
- 30

PAU99.11017

13

ståndaren ansättbara främre spännytan (348) och dels den från ståndaren vända spännytan (349) och att den andra, kilformiga spänn delen (359) är inrättad att inskjuta i mellanrummet (357) mellan den första spänn delens plattformiga partier.

9
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000
1001
1002
1003
1004
1005
1006
1007
1008
1009
1010
1011
1012
1013
1014
1015
1016
1017
1018
1019
1020
1021
1022
1023
1024
1025
1026
1027
1028
1029
1030
1031
1032
1033
1034
1035
1036
1037
1038
1039
1040
1041
1042
1043
1044
1045
1046
1047
1048
1049
1050
1051
1052
1053
1054
1055
1056
1057
1058
1059
1060
1061
1062
1063
1064
1065
1066
1067
1068
1069
1070
1071
1072
1073
1074
1075
1076
1077
1078
1079
1080
1081
1082
1083
1084
1085
1086
1087
1088
1089
1090
1091
1092
1093
1094
1095
1096
1097
1098
1099
1100
1101
1102
1103
1104
1105
1106
1107
1108
1109
1110
1111
1112
1113
1114
1115
1116
1117
1118
1119
1120
1121
1122
1123
1124
1125
1126
1127
1128
1129
1130
1131
1132
1133
1134
1135
1136
1137
1138
1139
1140
1141
1142
1143
1144
1145
1146
1147
1148
1149
1150
1151
1152
1153
1154
1155
1156
1157
1158
1159
1160
1161
1162
1163
1164
1165
1166
1167
1168
1169
1170
1171
1172
1173
1174
1175
1176
1177
1178
1179
1180
1181
1182
1183
1184
1185
1186
1187
1188
1189
1190
1191
1192
1193
1194
1195
1196
1197
1198
1199
1200
1201
1202
1203
1204
1205
1206
1207
1208
1209
1210
1211
1212
1213
1214
1215
1216
1217
1218
1219
1220
1221
1222
1223
1224
1225
1226
1227
1228
1229
1230
1231
1232
1233
1234
1235
1236
1237
1238
1239
1240
1241
1242
1243
1244
1245
1246
1247
1248
1249
1250
1251
1252
1253
1254
1255
1256
1257
1258
1259
1260
1261
1262
1263
1264
1265
1266
1267
1268
1269
1270
1271
1272
1273
1274
1275
1276
1277
1278
1279
1280
1281
1282
1283
1284
1285
1286
1287
1288
1289
1290
1291
1292
1293
1294
1295
1296
1297
1298
1299
1300
1301
1302
1303
1304
1305
1306
1307
1308
1309
1310
1311
1312
1313
1314
1315
1316
1317
1318
1319
1320
1321
1322
1323
1324
1325
1326
1327
1328
1329
1330
1331
1332
1333
1334
1335
1336
1337
1338
1339
1340
1341
1342
1343
1344
1345
1346
1347
1348
1349
1350
1351
1352
1353
1354
1355
1356
1357
1358
1359
1360
1361
1362
1363
1364
1365
1366
1367
1368
1369
1370
1371
1372
1373
1374
1375
1376
1377
1378
1379
1380
1381
1382
1383
1384
1385
1386
1387
1388
1389
1390
1391
1392
1393
1394
1395
1396
1397
1398
1399
1400
1401
1402
1403
1404
1405
1406
1407
1408
1409
1410
1411
1412
1413
1414
1415
1416
1417
1418
1419
1420
1421
1422
1423
1424
1425
1426
1427
1428
1429
1430
1431
1432
1433
1434
1435
1436
1437
1438
1439
1440
1441
1442
1443
1444
1445
1446
1447
1448
1449
1450
1451
1452
1453
1454
1455
1456
1457
1458
1459
1460
1461
1462
1463
1464
1465
1466
1467
1468
1469
1470
1471
1472
1473
1474
1475
1476
1477
1478
1479
1480
1481
1482
1483
1484
1485
1486
1487
1488
1489
1490
1491
1492
1493
1494
1495
1496
1497
1498
1499
1500
1501
1502
1503
1504
1505
1506
1507
1508
1509
1510
1511
1512
1513
1514
1515
1516
1517
1518
1519
1520
1521
1522
1523
1524
1525
1526
1527
1528
1529
1530
1531
1532
1533
1534
1535
1536
1537
1538
1539
1540
1541
1542
1543
1544
1545
1546
1547
1548
1549
1550
1551
1552
1553
1554
1555
1556
1557
1558
1559
1560
1561
1562
1563
1564
1565
1566
1567
1568
1569
1570
1571
1572
1573
1574
1575
1576
1577
1578
1579
1580
1581
1582
1583
1584
1585
1586
1587
1588
1589
1590
1591
1592
1593
1594
1595
1596
1597
1598
1599
1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700
1701
1702
1703
1704
1705
1706
1707
1708
1709
1710
1711
1712
1713
1714
1715
1716
1717
1718
1719
1720
1721
1722
1723
1724
1725
1726
1727
1728
1729
1730
1731
1732
1733
1734
1735
1736
1737
1738
1739
1740
1741
1742
1743
1744
1745
1746
1747
1748
1749
1750
1751
1752
1753
1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800
1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2210
2211
22

Patentkrav såsom godkända

110869 AM/TRO
2001-01-02

11

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avd. 5STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 13
INKOM: 2016-08-15
MÅLN: PMT 9922-16
AKTBIL: 13

Ink 2016-08-15

PATENTKRAV

Akt 79922-16
Aktbil 13

1. Anordning för sammankoppling av ställningselement (4/304) med ståndare (3) i en byggnadsställning (1) eller dylikt innefattande dels en med ståndaren förbunden, åtminstone i användningsläge upptill öppen ingreppsdel (2) med en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första ingreppsytta (11) och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsyta (33), och dels en vid ställningselementet (4) anbragt hakformig del (7/307), som uppvisar
- 5 åtminstone en från ståndaren vänd, andra ingreppsytta (29) och en i användningsläge nedåt vänd, andra upplagsyta (34) och är inrättad att ihakas ingreppsdelen och att uppbåras av denna genom samverkan mellan dels den första och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan, varvid den hakformiga delen (7/307) uppvisar dels två med ett mellanrum (16, 316) mellan
- 15 varandra anordnade sidostycken (13, 14/314, 353) som är fast anbragta vid ställningselementet (4) och är inrättade att i kopplingsanordningens sammankopplade skick med var sitt ändparti (17, 18) framskjuta mot ståndaren (3), och dels ett mellanstycke (26) som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar åtminstone
- 20 huvuddelen av nämnda andra ingreppsytta (31), kännetecknad av, att i kopplingsanordningen ingår en låsanordning (344) i form av en första spännindel (345) och en andra spännindel (359), att den första spännindelen uppvisar en mot ståndaren (3) ansättbar, främre spännyta (348), att den andra spännindelen är kilformig och inrättad att i ett låsläge erhålla stöd mot en mot ståndaren vänd,
- 25 stödyta (363) i den hakformiga delen (307) och att med en framåt mot ståndaren vänd spännyta (360) genom kilverkan anspänna mot en från ståndaren vänd spännyta (349) på den första spännindelen, varigenom den hakformiga delens ingreppsytta (29) anpressas mot ingreppsdelens ingreppsytta (11).
- 30 2. Anordning enligt patentkrav 1, kännetecknad av, att mellanstycket (26) uppvisar även den andra upplagsytan (34).

C. Back

3. Anordning enligt patentkrav 1 eller 2,
kännetecknad av, att den andra ingreppsytan (31) är likformig med
åtminstone del av den första ingreppsytan (11).
- 5 4. Anordning enligt patentkrav 3, kännetecknad av,
att den första ingreppsytan (11) är konkavt krökt och att den andra ingreppsytan (31)
är konvext krökt.
5. Anordning enligt patentkrav 1, kännetecknad av,
10 att de båda sidostyckena (13, 14) är i åtminstone sina ändpartier (17, 18) försedda
med inåt vända, i användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra,
konvergerande förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26).
6. Anordning enligt patentkrav 5, kännetecknad av,
15 att mellanstycket (26) uppvisar två, i användningsläge, i riktning mot ståndaren (3)
konvergerande, mot sidostyckenas (13, 14) förbindelseytor (24, 25) vända
förbindelseytor (27, 28).
7. Anordning enligt patentkrav 6, kännetecknad av,
20 att förbindningarna mellan sidostyckena (13, 14) och mellanstycket (26) utgöres av
svetsförband.
8. Anordning enligt patentkrav 7, kännetecknad av,
att sidostyckena (13,14) utgöres av plåstücken som är bockade till att bilda de
25 konvergerande förbindelseytorna (24, 25).
9. Anordning enligt patentkrav 1, kännetecknad av,
att den första spänn delen (345) består av två plattformiga partier (351, 352) vilka
upptill inskjuter i mellanrummet (316) mellan den hakformiga delens (307)
30 sidostycken (314, 353) och vilka i sin tur mellan sig uppvisar ett mellanrum (357)
som nedtill överbryggas av en mellandel (355) som förbinder den första
spänn delens plattformiga partier med varandra och uppvisar dels den mot
ståndaren ansåttbara främre spännytan (348) och dels den från ståndaren vända

PRV 010104. H

13

spännytan (349) och att den andra, kilformiga spänn delen (359) är inrättad att
inskjuta i mellanrummet (357) mellan den första spänn delens plattformiga partier.

Bilaga 1

Sverige

(12) Patentskrift i begränsad omfattning

(21) Patentansökningsnummer: 9903934-9
 (45) Patent meddelat: 2002-07-02
 (41) Ansökan allmänt tillgänglig: 2001-05-02
 (22) Ingivningsdag: 1999-11-01
 (24) Löpdag: 1999-11-01
 (30) Prioritetsuppgifter: ---
 (45) Patent begränsat: 2016-05-09

(10) SE 517 645 E5

(51) Int.Cl.:
 E04G 7/22
 E04G 7/30

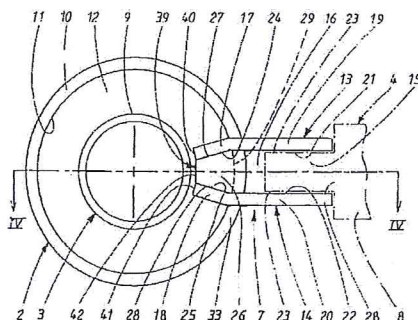
STOCKHOLMS TINGSRÄTT
 Avdelning 5

INKOM: 2016-08-15
 MÅLNR: PMT 9922-16
 AKTBIL: 2

(2006.01)
 (2006.01)

(73) Patenthavare: PlusEight Technology AB, Box 33, 430 63 Hindås SE
 (72) Uppfinnare: [Redacted], Hindås SE
 (74) Ombud: [Redacted]
 (54) Benämning: Anordning för sammankoppling av ställningselement
 (56) Anförda publikationer: ---
 (57) Sammandrag:

Anordning för sammankoppling av ställningselement (4) med ståndare (3) i en byggnadsställning eller dylikt. En med ståndaren förbunden i användningsläge upptill öppen ingreppsdel (2) har en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första ingreppsytta (11) och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsytta (33). En vid ställningselementet (4) anbragt hakformig del (7) uppvisar en från ståndaren vänd, andra ingreppsytta (29) och en i användningsläge nedåt vänd, andra upplagsytta. Den hakformiga delen ihakas ingreppsdelen och uppbäres av denna genom samverkan mellan dels den första och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan. Den hakformiga delen (7) uppvisar två med ett mellanrum (16) mellan varandra anordnade sidostycken (13, 14) som är fast anbragta vid ställningselementet (4). I kopplingsanordningens sammankopplade skick framskjuter sidostyckena med var sitt ändparti (17, 18) mot ståndaren (3). Ett mellanstycke (26) är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar huvuddelen av den andra ingreppsytan (31). En låsanordning (344) med två samverkande spännedelar (345, 359) pressar den hakformiga delen mot ingreppsdelen i ett låsläge.

SAMMANDRAG

- Anordning för sammankoppling av ställningselement (4) med ståndare (3) i en byggnadsställning eller dylikt. En med ståndaren förbunden i användningsläge
- 5 upptill öppen ingreppsdel (2) har en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första ingreppsytta (11) och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsytta (33). En vid ställningselementet (4) anbragt hakformig del (7) uppvisar en från ståndaren vänd, andra ingreppsytta (29) och en i användningsläge nedåt vänd, andra upplagsytan. Den hakformiga delen ihakas ingreppsdelen och uppbäres
- 10 av denna genom samverkan mellan dels den första och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan. Den hakformiga delen (7) uppvisar två med ett mellanrum (16) mellan varandra anordnade sidostycken (13, 14) som är fast anbragta vid ställningselementet (4). I kopplingsanordningens sammankopplade skick framskjuter sidostyckena med var sitt ändparti (17, 18) mot ståndaren (3). Ett
- 15 mellanstycke (26) är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar huvuddelen av den andra ingreppsytan (31). En låsanordning (344) med två samverkande spänn delar (345, 359) pressar den hakformiga delen mot ingreppsdelen i ett låsläge.

Anordning för sammankoppling av ställningselement.

5 TEKNISKT OMRÅDE

Föreliggande uppfinning avser en anordning för sammankoppling av ställningselement med ståndare i en byggnadsställning enligt ingressen till följande patentkrav 1.

10

TEKNIKENS STÅNDPUNKT

För att erhålla någorlunda begränsade yttryck i ingreppsyterna mellan den hakformiga delen och ingreppsdelen i en kopplingsanordning är det tidigare känt att utföra den hakformiga delen som en tredimensionell kropp, se exempelvis

15

SE 423 735 B. För att erhålla den önskvärda formen hos den tredimensionella kroppen har man tidigare utfört den hakformiga delen genom gjutning eller smide. Nackdelen med gjutgods är den begränsade brotthållfastheten, medan smide är relativt kostnadskrävande och lämpar sig ej för serieproduktion i större serier.

20

REDOGÖRELSE FÖR UPPFINNINGEN

Ändamålet med föreliggande uppfinning är att framtaga en kopplingsanordning som uppfyller högt ställda krav på hållfasthet och rationell, kostnadseffektiv produktion.

25

Nämnda ändamål uppnås medelst en anordning enligt föreliggande uppfinning, vars kännetecken framgår av följande patentkrav 1.

FIGURBESKRIVNING

30

Uppfinningen skall enligt följande närmare beskrivas med några utföringsexempel under hänvisning till bifogade ritningar.

Fig. 1 visar ett exempel på en enkel byggnadsställning, vid vilken föreliggande uppfinning kan tillämpas. Fig. 2 visar en sidovy av en kopplingsanordning enligt uppfinningen i en första utföringsform, fig. 3 visar en vy ovanifrån av anordningen enligt fig. 2, medan fig. 4 är ett snitt genom kopplingsanordningen utmed linjen IV-IV i fig. 3.

Fig. 5, 6 och 7 visar i perspektiv tre delvis brutna vyer av kopplingsanordningen i första utföringsformen. Fig. 8 visar kopplingsanordningen enligt uppfinningen i en delvis bruten perspektivvy i en andra utföringsform med samma utförande av den hakformiga delen som i föregående utföringsform, men med en variant av ingreppsdelen, medan fig. 9 visar kopplingsanordningen enligt uppfinningen i en delvis bruten perspektivvy i en tredje utföringsform med ytterligare en variant av ingreppsdelen.

Fig. 10 visar en sidovy av kopplingsanordningen enligt uppfinningen i en fjärde utföringsform, i vilken en låsanordning ingår och visas i frigivande läge, medan fig. 11 visar den fjärde utföringsformen med låsanordningen i låsläge. Fig. 12 är en vy ovanifrån av anordningen enligt fig. 11 medan fig. 13 är ett delvis brutet snitt genom anordningen utmed linjen XIII-XIII i fig. 11.

FÖREDRAGNA UTFÖRINGSFORMER

Fig. 1 visar exempel på en byggnadsställning 1, som är försedd med kopplingsanordningar 2 som kan vara av den typ som avses enligt uppfinningen. Byggnadsställningen består av ett antal ståndare 3, som nertill vilar på en underlag, som kan vara marken, en trottoar, ett golv eller dylikt. I byggnadsställningen ingår förutom ståndarna en ytterligare typ av ställningselement, nämligen ett antal sidoriktade ställningselement 4, 5, som exempelvis medelst kopplingsanordningarna 2 enligt uppfinningen är sammankopplade med ståndarna. Genom att de sidoriktade ställningselementen i båda ändar är sammankopplade med ståndarna uppbäres de sidoriktade ställningselementen genom sammankopplingen. Kopplingsanordningen kan vara en begränsat styv koppling eller helt styv koppling, varvid i senare fall kan byggnadsställningen vara helt fristående, men är i en traditionell tillämpning med placering vid en byggnad vanligen förankrad i denna av säkerhetsskäl. Den

- traditionella byggnadsställningen har till ändamål att uppbära ej visade byggplattformar, som vanligen vilar mellan sidoriktade ställningselement 5, men byggnadsställningen kan ha en mängd olika tillämpningar och funktioner, såsom bilda scenställning vid evenemang, att uppbära väderskydd för människor, fordon, båtar eller bilda s.k. stämp för att uppbära gjutna konstruktioner under byggnation.
- 5 Som framgår att fig. 1 uppvisar ståndarna 3 ett antal över ståndarnas längd på olika nivåer anordnade, i kopplingsanordningarna 2 ingående ingreppsdelar 6 för att möjliggöra sammankoppling av ställningselement 4, 5, på olika nivåer. Förutom sidoriktade långsträckta ställningselement 4, 5, som bildar en bärande del av byggnadsställningen som helhet är det tänkbart att kopplingsanordningen 2 enligt
- 10 uppfinningen används för upphängning av särskilda ställningselement för särskilda ändamål, exempelvis för att förankra liftanordningar eller andra hjälpmedel för att utföra ett visst arbete. Härvid behöver sådana ställningselement ej vara långsträckta eller sidoriktade och kan i vissa fall fasthållas vid en enda ståndare och vara
- 15 kopplade till en eller flera ingreppsdelar.

- Med hänvisning först till fig. 2-7 består kopplingsanordningen 2 enligt uppfinningen förutom av en första kopplingsdel, som utgöres av ingreppsdelen 6, av en andra kopplingsdel, som utgöres av en hakformig del 7, som är fast anbragt vid varje ände
- 20 8 eller i speciella tillämpningar ena änden av de sidoriktade ställningselementen 4. Ingreppsdelen 6 utgöres i den första utföringsformen av en skålformig enhet som medelst t.ex. svetsförband är fast anbragt vid ståndaren 3, närmare bestämt dess mantelyta 9, som i det visade exemplet är cylinderformad, men kan i princip vara av kantig form, exempelvis typ fyrkantrör eller i princip massiv stång. I det visade
- 25 exemplet uppvisar ingreppsdelen 6 en runt ståndarens mantelyta förlöpande vägg 10 med en inåt vänd första ingreppsyta 11 som förlöper parallellt eller koncentriskt med ståndaren dvs. med ett konstant avstånd från ståndarens mantelyta 9. Ingreppsdelen 6 uppvisar en botten 12, som med fördel uppvisar ej visade dräneringshål för vatten, partiklar och dyl. I princip kan skålformen vara ersatt av
- 30 enbart den cylindriska väggen 10, som är förbunden med ståndarens mantelyta 9 med belastningsupptagande distanselement. Ingreppsdelen 6 bildar härigenom ett mellan ingreppsytan 11 och ståndarens mantelyta 9 beläget utrymme 35.

- Den hakformiga delen 7 är inrättad att i kopplingsanordningens sammankopplade skick nedskjuta i utrymmet 35 i ingreppsdelen 6 för att ingripa med och uppbäras av denna. För detta ändamål är den hakformiga delen 7 uppbyggd av två sidostycken 13, 14, som sträcker sig på ömse sidor om ett ändparti 15 av det sidoriktade ställningselementet 4 och är fast förbundna med detta med exempelvis svetsförband, nitförband eller dylikt. De båda sidostyckena 13, 14 framskjuter på avstånd från varandra dvs. med ett mellanrum 16, och uppvisar var sitt ändparti 17, 18, som är avsett att inskjuta över och i ingreppsdelen 2 och som mellan sig upptar ett mellanstycke 26. I det vidare exemplet uppvisar sidostyckena 13, 14 formen av plattor eller skivliknande stycken, vart och ett med ett infästningsparti 19, 20, som löper med ett konstant inbördes mellanrum, exempelvis inbördes parallellt med varandra och uppvisar mot varandra vända förbindelseytor 21, 22 för förbindelse med ställningselementets ändparti 15 som uppvisar två i sidostyckenas 13 längdriktning förlöpande i det visade exemplet inbördes parallella lämpligen plana förbindelseytor 23, mot vilka infästningspartiernas 19, 20 förbindelseytor 21, 22 är avsedda att anligga. Alternativt kan de båda sidostyckena 13, 14 med sina partier 19, 20 inskjuta i hålrum i ställningselementet 4, som med fördel av viktskäl och kostnadsskäl är rörformigt.
- 20 Som bäst framgår av fig. 3 är de båda sidostyckena 13, 14 i sina mot ståndaren 3 vända ändpartier 17, 18 vinklade mot varandra dvs. är försedda med mot varandra konvergerande och mot varandra vända ytor som bildar förbindelseytor 24, 25 för förbindning med det i den hakformiga delen 7 ingående mellanstycket 26, som utfyller mellanrummet mellan de båda sidostyckena vid deras ändpartier 17, 18.
- 25 Med fördel är mellanstycket likaså utformat med förbindelseytor 27, 28 som är mot varandra konvergerande, med samma vinkel som sidostyckenas förbindelseytor varigenom uppnås en ytanliggning med kilverkan som är verksam vid upptagning de krafter som kopplingsanordningen utsättes för. Mellanstycket 26 är med fördel förbundet med sidostyckena medelst svetsförband i förbindelseytor.
- 30 Genom den ovan beskrivna uppbyggnaden kan sidostyckena 13, 14 utföras i kraftig plåt, som ges en för funktionen ändamålsenlig form.

Som bäst framgår av snittvyn enligt fig. 4 utgöres ingreppsytan 11 av en första ingreppsyta som är avsedd att samverka med en på den hakformiga delen 7 anordnad andra ingreppsyta 29, som är vänd i riktning från ståndaren 3, men vänd mot ingreppsdelens 6 ingreppsyta 11 dvs. den första ingreppsytan. Även om det ej tydligt framgår är även den andra ingreppsytan 29 krökt, närmare bestämt konvext krökt med samma form som ingreppsdelens ingreppsyta 11, varigenom en ytanliggning säkerställs. Med fördel är således ingreppsytan 29 cylindermantelformig. De båda sidostyckena 13, 14 nedskjuter i sina ändpartier 17, 18 med var sitt hakformigt parti 30, såsom inses av fig. 4-7, på ömse sidor om mellanstycket 26 och bildar med sin radiellt utåt från ståndaren 3 vända kantlyta 31, som är vänd mot ingreppsdelens ingreppsyta 11, var sin ingreppsyta, som kompletterar mellanstyckets ingreppsyta 31.

Såväl sidostyckena 13, 14 som mellanstycket 26 dimensioneras så, att deras nedskjutande ändtytor 36 ej är belastningsupptagande utan uppvisar ett mellanrum till ingreppsdelens 6 uppåtvända bottenyta 12. Ej heller behöver sidostyckenas 13, 14 nedåt vända kantpartier 3 bilda belastningsupptagande stödytor mot ingreppsdelen 6, utan är med fördel dimensionerade så att de bildar ett mellanrum till ingreppsdelens uppåtvända upplagsyta 33 som bildas av väggens 10 ringformiga, i det visade exemplet cirkulära kant. Denna bildar en första upplagsyta i kopplingsanordningen, vilken yta är inrättad att samverka med en nedåt vänd på motsvarande sätt formad upplagsyta 34 av mellanstycket. Denna upplagsyta nedskjuter således ett stycke nedanför sidostyckenas 13, 14 nedåt vända kantpartier 32, och blir därmed belastningsupptagande vad beträffar huvudsakligen vertikal belastning.

Mellan mellanstyckets 26 konvexa ingreppsyta 29 och dess nedåt vända upplagsyta 34 bildas ett inre hörn 37 som med fördel har samma form som ingreppsdelens 6 motsvarande hörn 38 mellan ingreppsytan 11 och upplagsytan 33, i det visade exemplet med relativt liten radie, betraktat i snittet enligt fig. 4. Genom att sidostyckenas 13, 14 nedåt vända kantlyta 32 ej behöver tjänstgöra som upplagsyta mot ingreppsdelens 6 upplagsyta, dvs, kanten 33 kan sidostyckenas inre hörn 38 ges en avsevärt större krökningsradie än hörnet 31, vilket reducerar spänningar som kan uppstå p.g.a. böjpåkänningar på sidostyckenas hakformiga parti 30.

Fig. 8 visar en andra utföringsform av kopplingsanordningen, här betecknad med 102. Den hakformiga delen 7 har i detta exempel samma utförande som i föregående exempel medan ingreppsdelen, här betecknad med 106 istället för skålform utgöres av en skiva där den hakformiga delen 7 nedskjuter i en urtagning 135 som uppvisar en mot ståndarens mantelyta vänd vägg som bildar den första ingreppsytan dvs. ytan 111, som i det visade exemplet med fördel är krökt. Ingreppsdelens 112 uppåtvända upplagsyta 132 bildas här av ovansidan av det skivformiga elementet, mot vilken den hakformiga delens 7 nedåt vända upplagsyta 34 är avsedd att vila.

Fig. 9 visar en ytterligare variant av ingreppsdelen, här benämnd 202. Denna består även av ett antal exempelvis fyra i olika riktningar runt ståndaren 3 anordnade bygelement, som vart och ett innesluter en öppning 235 i vilken den hakformiga delen 7 är avsedd att nedskjuta. Även denna variant uppvisar en första ingreppsyta 211 som är vänd mot ståndaren och med fördel är bågformigt konkavt krökt och avsedd att samverka med den hakformiga delens ingreppsyta 31. Byglarna uppvisar en ovansida 233 som bildar den uppåtvända upplagsytan, som är avsedd att samverka med den hakformiga delens dvs. mellanstyckets nedåtvända upplagsyta.

I de ovan visade utföringsformerna bildar ståndarens 3 mantelyta 9 en lägesbegränsning radiellt inåt för den hakformiga delen 7 i samverkan med den hakformiga delens radiellt mot ståndaren vända ändyta 39. Denna består av sidostyckenas 13, 14 ändytor 40, 41 och/eller mellanstyckets 26 ändyta 42, beroende på deras inbördes läge. Av toleransskäl dimensioneras dock den hakformiga delen 7 så, att dess radiella dimensioner i dess i ingreppsdelen 6 nedskjutande parti alltid understiger mellanrummets 12 radiella dimension.

Dock skall denna radiella skillnad i de ovan beskrivna utföringsformerna understiga den radiella bredden hos den hakformiga delens 7 nedåt vända upplagsyta 34, så att denna ej kan glida innanför ingreppsdelens 6 uppåt vända upplagsyta 33. Härigenom uppnås en begränsat styv kopplingsanordning, som ändock kan uppta stora vertikala nedåt riktade krafter på de sidoriktade ställningselementen, sidkrafter

som verkar på ståndarna och böjkrakter, som strävar att snedställa ståndare och sidoriktade ställningselement relativt varandra.

En helt styv koppling mellan ståndare 3 och sidoriktade ställningselement 304
 5 erhålles med en kopplingsanordning, som skall beskrivas med hänvisning till fig. 10-13. Den hakformiga delen 307 har samma uppbyggnad med skivformiga sidostyckena 314 och ett mellanstycke som i föregående utföringsformer, men sidostyckena kan, såsom visas, ha annan konturform t.ex. på grund av att det sidoriktade ställningselementet 304 kan vara av typ gitterelement, dvs. med två
 10 horisontella element som mellan sig uppvisar ett antal stag. Denna typ av element kan med fördel tjänstgöra som skyddsräcke i en byggnadsställning. Det nedre elementet kan härvid vara direkt kopplat till ståndaren 3 vid en nedanför belägen ingreppsdel (visas ej) medelst en andra kopplingsanordning, som exempelvis kan vara av den först beskrivna typen utan låsanordning. Mellan de båda
 15 kopplingsanordningarna kan sträcka sig ett vertikalt ställningselement 343. Ingreppsdelarna 6 kan ha samma utformning som visas ovan, dvs. med ingreppsytta 11 och upplagsytta 33.

I den i fig. 10-13 visade tredje utföringsformen av kopplingsanordningen ingår en
 20 låsanordning 344, som i fig. 10 visas i icke låsläge och i fig. 11-13 i låsläge. Låsanordningen uppvisar en första spännedel 345 som i det visade exemplet inskjuter mellan de båda sidostyckena 314 och är svängbart förbunden med dessa medelst en axel 346. Denna spännedel 345 är i detta exempel från sidan betraktat i huvudsak L-formig och uppvisar i ett nedre, framskjutande parti 347 en framåtvänd
 25 spännyta 348. Med riktning framåt menas i detta fall mot ståndaren, varvid bakåt avser motsatt riktning.

Spänn delen 345 uppvisar vidare en bakåtvänd spännyta 349, som är vänd i riktning från den framåtvända spännytan och är likaså anordnad vid det nedre partiet 347 på
 30 avstånd från spänn delens ledpunkt d.v.s. dess axel 346, som sträcker sig mellan de båda sidostyckena 314 och i de visade exemplet även igenom dessa, i en borrar 350, se vyn ovanifrån i fig. 12. Härav framgår också att spänn delen 345 består av två plattformiga partier 351, 352, som upptill är inbördes förbundna medelst den tvärgående axeln 346, som är pressad genom genomgående borrar 354, och

- nedtill medelst en mellandel 355. Liksom de båda sidostyckena 314, 353 i den hakformiga delen framställs även denna spännedel 345 med fördel av kraftig plåt av exempelvis stål och kan göras i ett enda stycke genom bockning till U-form, betraktat i riktning mot den framåtvända spännytan 348 som i det visade exemplet
- 5 är U-formig. Som vidare framgår av fig. 12 är spännedelens 345 två plattformiga partier 351, 352 belägna på ett sådant inbördes avstånd att spännedelens bredd något understiger mellanrummet 316 mellan de båda sidostyckena 314, 353. Vidare uppvisar spännedelens 345 båda partier 351, 352 mellan sig ett mellanrum 356 som begränsas av de båda mot varandra vända insidorna 357, 358 av spänn delen.
- 10
- I mellanrummet 356 mellan den första spännedelens 345 båda plattformiga partier 351, 352 är en andra spännedel 359 anordnad och bildar en låskil genom att den uppvisar en, i riktning nedåt kilformigt avtagande dimension, betraktat i ståndarens 3 radialriktning. Den andra spänn delen 359 uppvisar nämligen en vinklad främre spännyta 360, som i riktning mot låskilens nedre ände 361 övergår i en ytterligare
- 15 vinklad yta, som tjänstgör som styryta 362 för instyrning av låskilen till låsläge, som visas i fig. 11-13.
- För att uppnå låsande verkan uppvisar kopplingsanordningen en stödyta för låskilen
- 20 359, vilken bildas av en bakre, framåtvänd spännyta 363, anordnad vid ett bakre nedåtriktat parti 364 av den hakformiga delen 307 av kopplingsanordningen. Det bakre nedåtriktade partiet 364 utgöres med fördel av en förlängning av de båda sidostyckena 314, 353 och utgöres likaså av två på avstånd från varandra, d.v.s. med ett mellanrum belägna plattformiga partier, lämpligen framställda i samma
- 25 stycke som de ovan beskrivna sidostyckena. Detta mellanrum ger möjlighet att inrymma delar av såväl den första spänn delen 345 som den andra spänn delen 359 i icke låsläge, se fig. 10. Spännytan 363 för låskilen 359 bildas i det visade exemplet av en mellan de båda nedskjutande partierna 364 sig sträckande del 365, som bildar ett nedre tvärgående parti som i detta exempel samtidigt bildar fästparti för
- 30 ställningselementets 304 vertikala element 343. Detta är lämpligen svetsat vid fästpartiet. Den tvärgående delen 365 kan utgöras av ett svetsat tvärstycke mellan de båda parallella partierna 364 eller kan bildas genom U-bockning av ett enda plåtämne till att bilda såväl de båda sidostyckena 314, 353 och den tvärgående delen 365. På detta sätt bildas en framåt vänd kant av den tvärgående delen, vilken

kant bildar den framåtvända spännytan 363, som är inrättad att samverka med en bakåtvänd kant av låskilen, i detta fall av mellandelen 355, som bildar den bakåtvända spännytan 349.

- 5 Med låsanordningen i frigivande läge, såsom visas i fig. 10 tjänstgör kopplingsanordningen helt på det sätt som ovan beskrivits med hänvisning till utföringsformerna enligt fig. 2-9. Härvid kan kopplingsanordningen således sammankopplas genom att den hakformiga delen 307 införes i ingreppsdelen 6 och
- 10 och upplagsyta 34 och ingreppsdelens motsvarande ingreppsyta 11 och upplagsyta 33 samt den hakformiga delens anslagsyta 30 mot ståndarens mantelyta 9. Detta läge säkerställs genom att tyngdkraften ger en kontinuerlig vertikal kraftverkan som strävar att hålla den hakformiga delen i ingreppsläge. Med låsanordningen i
- 15 genom att lyfta de sidoriktade ställningselementet vertikalt och avlägsna den hakformiga delen från ingreppsdelen.

- I kopplingsläget aktiveras låsanordningen genom att den första spänn delen 345 framsvänges till det i fig. 11 visade läge, varvid den framåtvända spännytan 348 på
- 20 den första spänn delen ansättes mot ståndarens mantelyta 9. Av fig. 11 framgår att den första spänn delen är så utformad, att den, i vertikalplanet betraktat, sträcker sig runt ingreppsdelen utan kontakt med denna så att uteslutande den avsedda spännytan 348 kommer till anliggning mot ståndaren. Här efter tillses att den andra spänn delen 359 föres till låsläge. Detta sker mer eller mindre genom kilens egen
- 25 tyngd, när den första spänn delen undanförts, varvid styrytan 362 styr in kilen så att kilens framåtvända spännyta 360 kommer i kontakt med den första spänn delens bakåtvända spännyta 349, se fig. 11 och 13. Kilverkan uppstår således genom att kilen erhåller stöd bakåt med sin bakåtvända spännyta 366 anliggande mot den hakformiga delens framåtvända spännyta eller stödyta 363 vilket i sin tur skapar en
- 30 spännkraft mellan kilens framåtvända spännyta 360 mot den första spänn delens bakåtvända spännyta 349. Detta skapar i sin tur en spännkraft eller låskraft mellan den första spänn delens framåt vända spännyta 348 och ståndarens mantelyta 9. Eftersom de olika spännytorna ej nödvändigtvis är belägna i samma radialplan upptas eventuella vridmoment hos såväl den första spänn delen som den andra

- spänn delen d.v.s. låskilen medelst samverkan mellan axeln 346 och den första låsdelens infästning i denna samt kilens långsträckta slitsformiga öppning 367, närmare bestämt deras kantytor. Den slutna slitsformiga öppningen begränsar vidare kilens flyttbarhet. För säker kilverkan erfordras att kilvinkeln, d.v.s.
- 5 spännytans 360 lutning ger små vertikalkrafter uppåt, understigande friktionskrafterna i kilens spännytor.

- Uppfinningen är ej begränsad till ovan beskrivna och på ritningarna visade utföringsexempel, utan kan varieras inom ramen för efterföljande patentkrav.
- 10 Exempelvis kan även kopplingsanordningarna enligt fig. 8 och 9 förses med låsanordningen enligt fig. 10-13.

- Låsanordningen kan utföras på olika sätt. Exempelvis kan den första spänn delen utföras med ett ovanför ingreppsdelen beläget parti med en övre spännyta som är
- 15 inrättad att ansättas mot ståndaren i låsläge. Någon axel erfordras ej mellan den första spänn delen och den hakformiga delen. Utförandet av den första spänn delen är härvid av i princip samma typ som visas i SE-B-7908679-9. Till skillnad från det kända utförandet sträcker sig den första spänn delen dock innanför den hakformiga delens sidostycken, i likhet med utförandet enligt fig. 10-13. Vidare bör påpekas att i
- 20 fig. 10-11 visas de båda ingreppsytorna för åskådlighets skull med ett inbördes mellanrum. Särskilt i låsläge föreligger ej något mellanrum, eftersom låsanordningen anpressar ingreppsytorna mot varandra.

PATENTKRAV

1. Anordning för sammankoppling av ställningselement (4/304) med
5 ståndare (3) i en byggnadsställning (1) eller dylikt innefattande dels en med
ståndaren förbunden, åtminstone i användningsläge upptill öppen ingreppsdel (2)
med en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första
ingreppsytta (11) och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsytta (33), och
10 dels en vid ställningselementet (4) anbragt hakformig del (7/307), som uppvisar
åtminstone en från ståndaren vänd, andra ingreppsytta (29) och en i
användningsläge nedåt vänd, andra upplagsytta (34) och är inrättad att ihakas
ingreppsdelen och att uppbäras av denna genom samverkan mellan dels den första
och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan, varvid
15 den hakformiga delen (7/307) uppvisar dels två med ett mellanrum (16, 316) mellan
varandra anordnade sidostycken (13, 14/314, 353) som är fast anbragta vid
ställningselementet (4) och är inrättade att i kopplingsanordningens samman-
kopplade skick med var sitt ändparti (17, 18) framskjuta mot ståndaren (3), och dels
ett mellanstycke (26) som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast
20 förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar åtminstone
huvuddelen av nämnda andra ingreppsytta (31), varvid i kopplingsanordningen ingår
en låsanordning (344) i form av en första spänn-del (345) och en andra spänn-del
(359), den första spänn-delen uppvisar en mot ståndaren (3) ansättbar, främre
spännyta (348), den andra spänn-delen är kilformig och inrättad att i ett låsläge
25 erhålla stöd mot en mot ståndaren vänd, stödyta (363) i den hakformiga delen (307)
och med en framåt mot ståndaren vänd spännyta (360) genom kilverkan anspänner
mot en från ståndaren vänd spännyta (349) på den första spänn-delen, varigenom
den hakformiga delens ingreppsytta (29) anpressas mot ingreppsdelens ingreppsytta
(11), k ä n n e t e c k n a d a v att de båda sidostyckena (13, 14) är i sina ändpartier
(17, 18) försedda med inåt vända förbindelseytor (24, 25) för förbindning med
30 mellanstycket (26), vilket uppvisar två mot sidostyckenas (13, 14) förbindelseytor
(24, 25) vända förbindelseytor (27, 28), och att förbindningarna mellan sidostyckena
(13, 14) och mellanstycket (26) utgöres av svetsförband.

2. Anordning enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a d a v , att mellanstycket (26) uppvisar även den andra upplagsytan (34).
3. Anordning enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a d a v
5 att förbindelseytorna (24, 25) hos de båda sidostyckenas (13, 14) ändpartier (17, 18) är i användningsläge i riktning mot ståndarna konvergerande mot varandra.
4. Anordning enligt patentkrav 3, k ä n n e t e c k n a d a v
att mellanstyckets (26) förbindelseyor (27, 28) är i användningsläge konvergerande
10 i riktning mot ståndaren (3),
5. Anordning enligt patentkrav 4, k ä n n e t e c k n a d a v ,
att sidostyckena (13,14) utgöres av plåtstycken som är bockade till att bilda de konvergerande förbindelseytorna (24, 25).
15
6. Anordning enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a d a v
att den första spänn delen (345) består av två plattformiga partier (351, 352) vilka upptill inskjuter i mellanrummet (316) mellan den hakformiga delens (307) sidostycken (314, 353) och vilka i sin tur mellan sig uppvisar ett mellanrum (357)
20 som nedtill överbryggas av en mellandel (355) som förbinder den första spänn delens plattformiga partier med varandra och uppvisar dels den mot ståndaren ansättbara främre spännytan (348) och dels den från ståndaren vända spännytan (349) och att den andra, kilformiga spänn delen (359) är inrättad att inskjuta i mellanrummet (357) mellan den första spänn delens plattformiga partier.

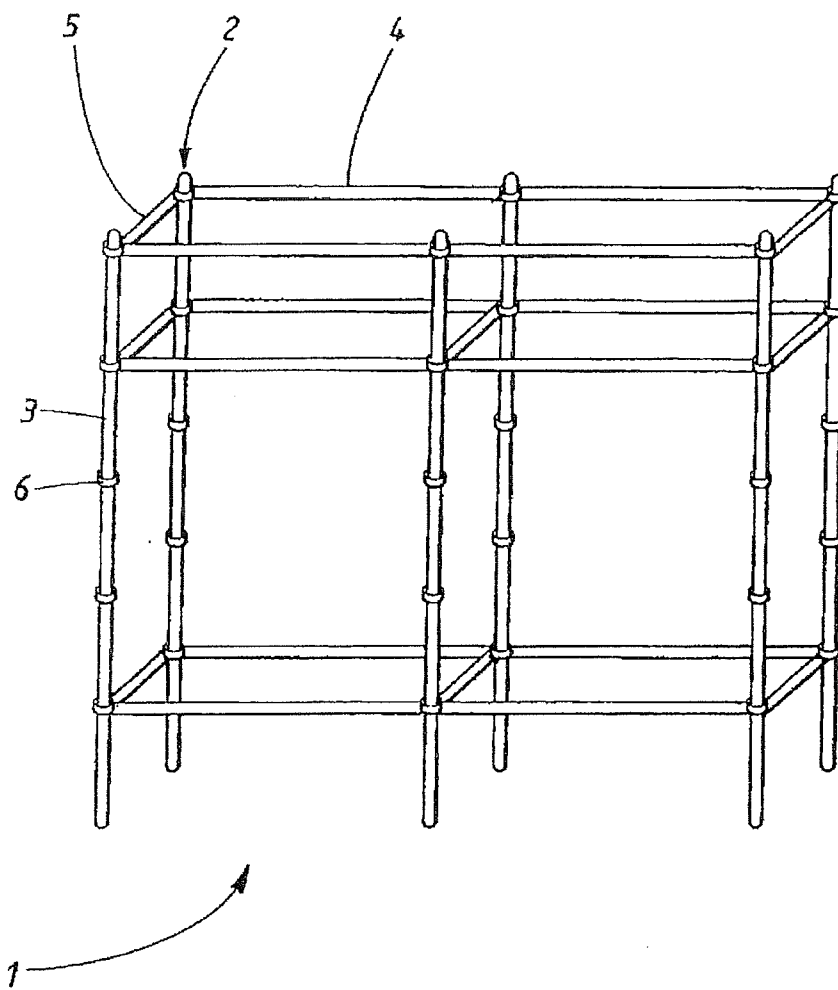
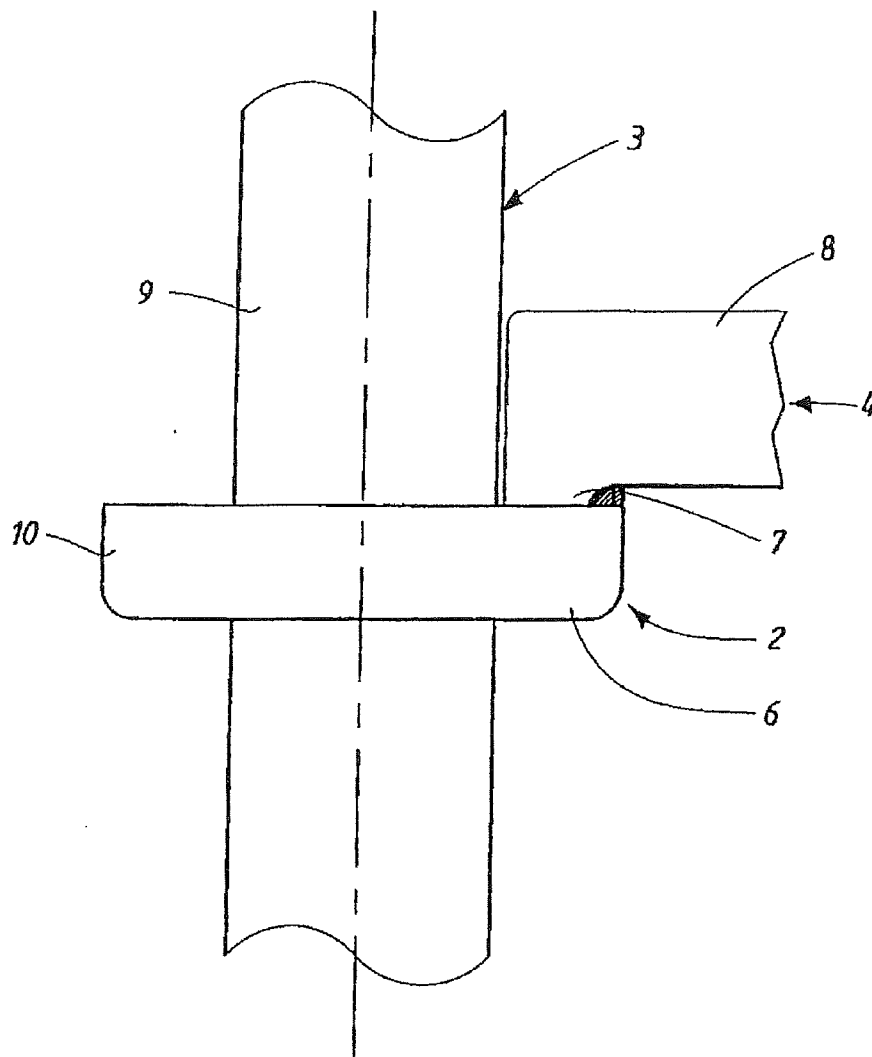

FIG. 1

FIG. 2

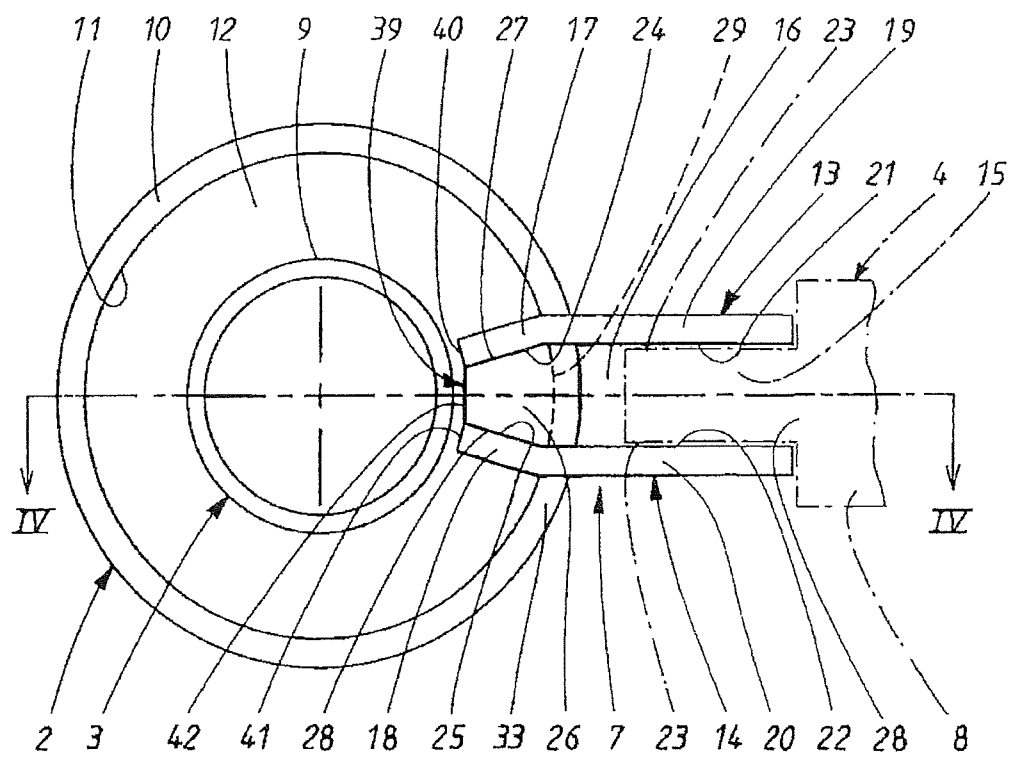
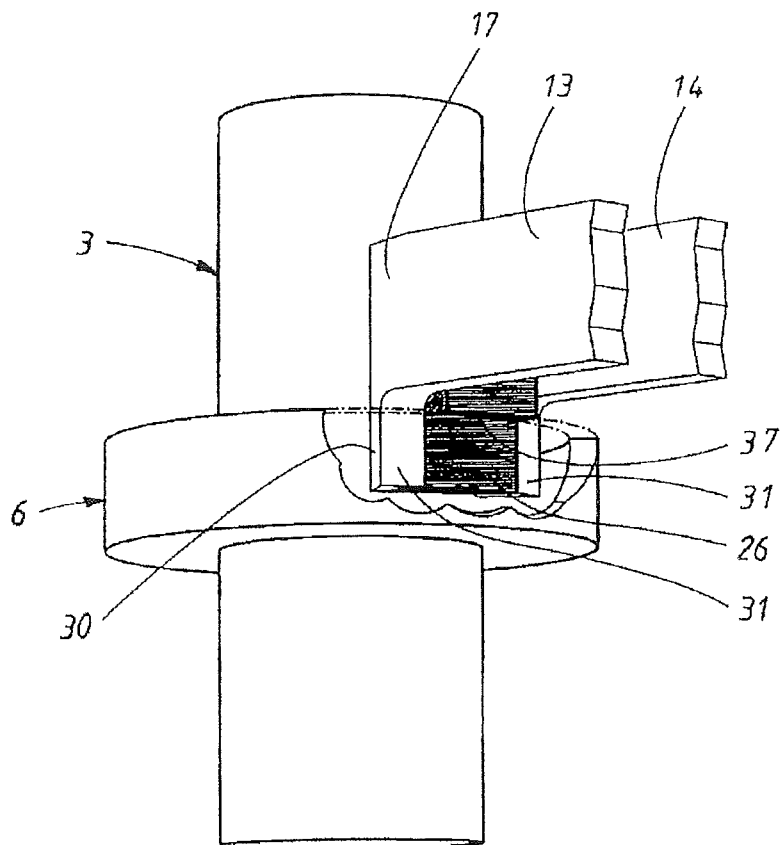
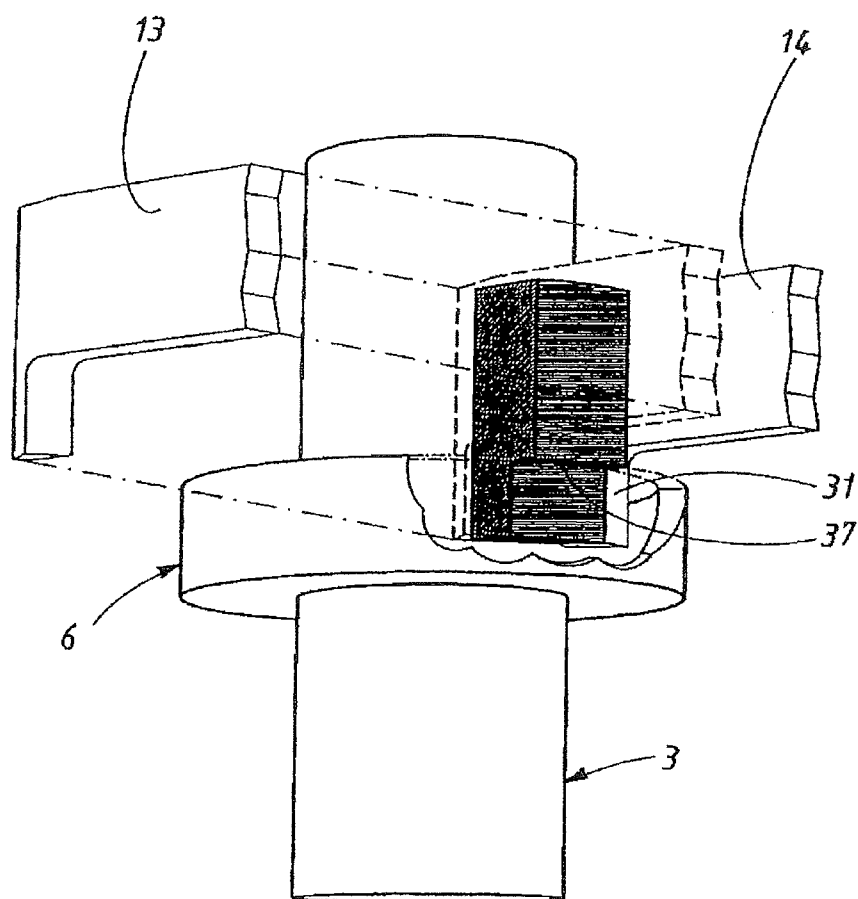
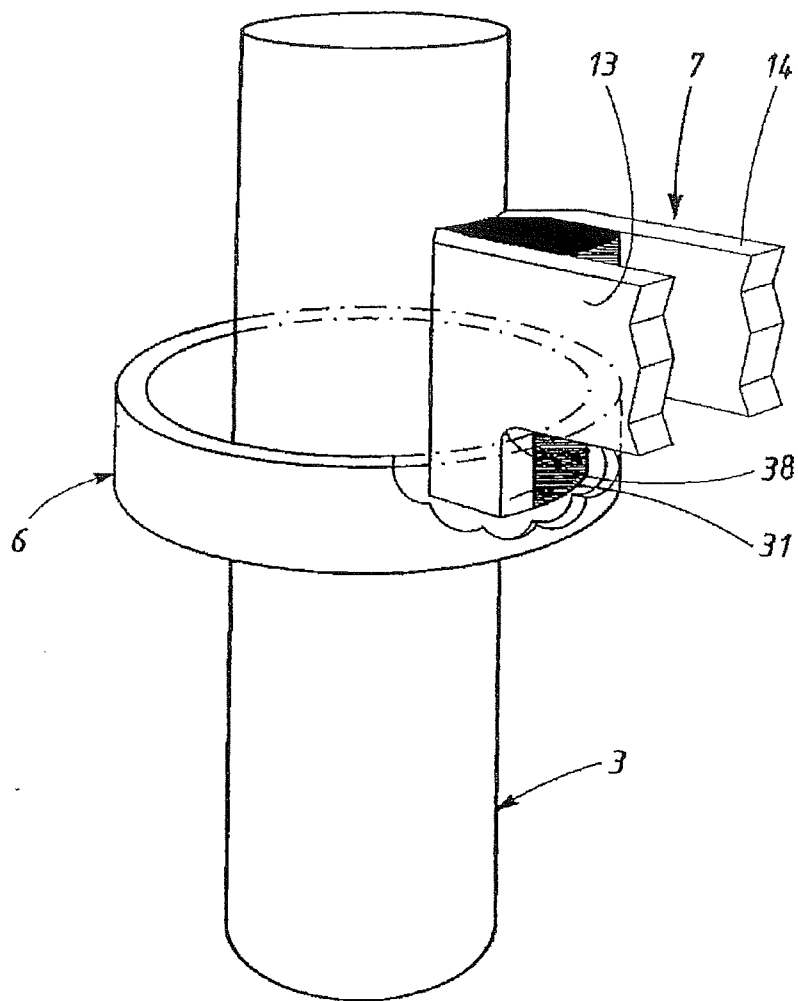
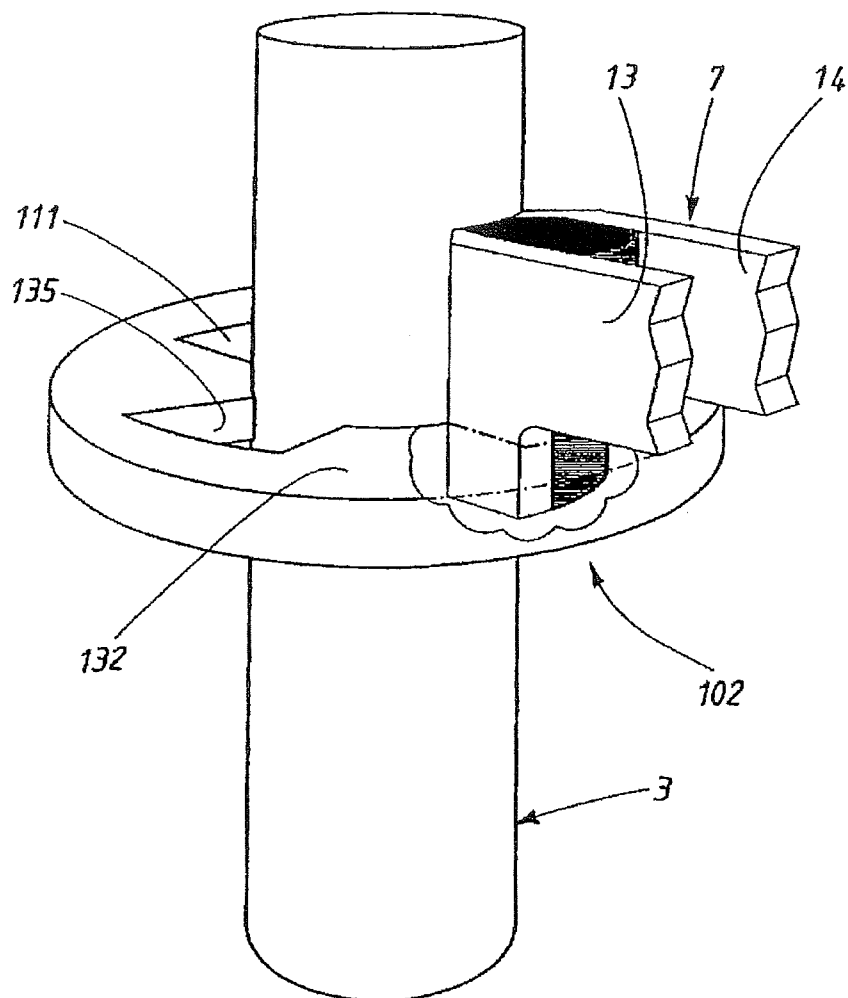

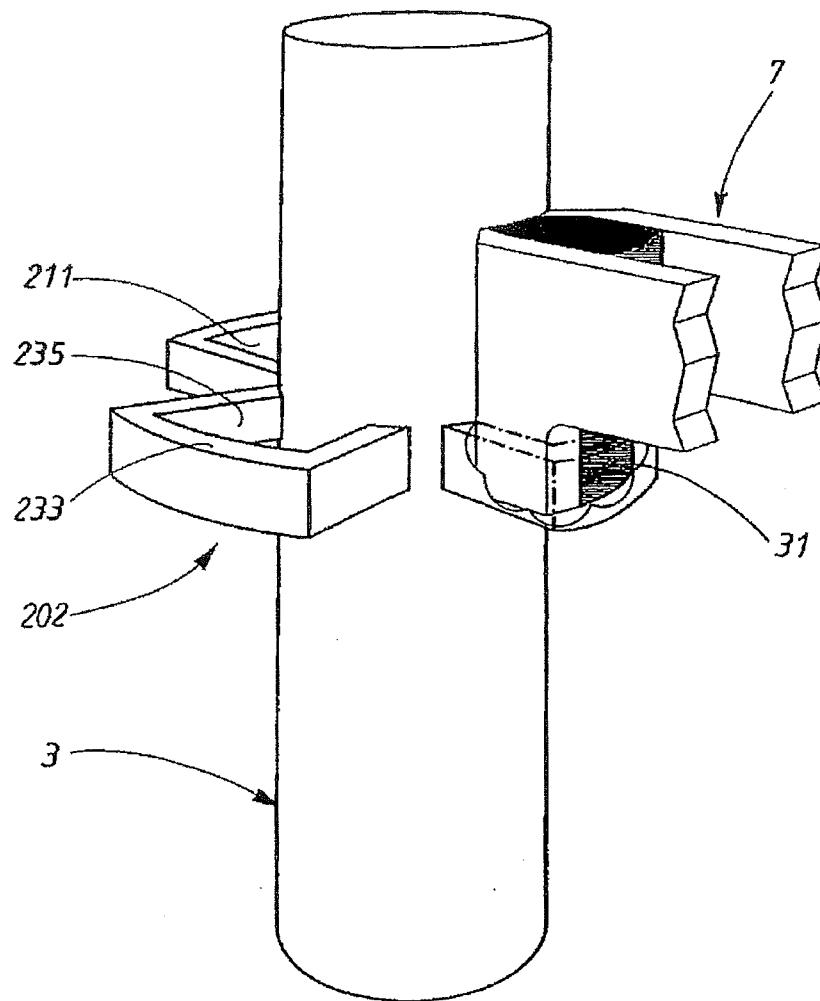
FIG. 3

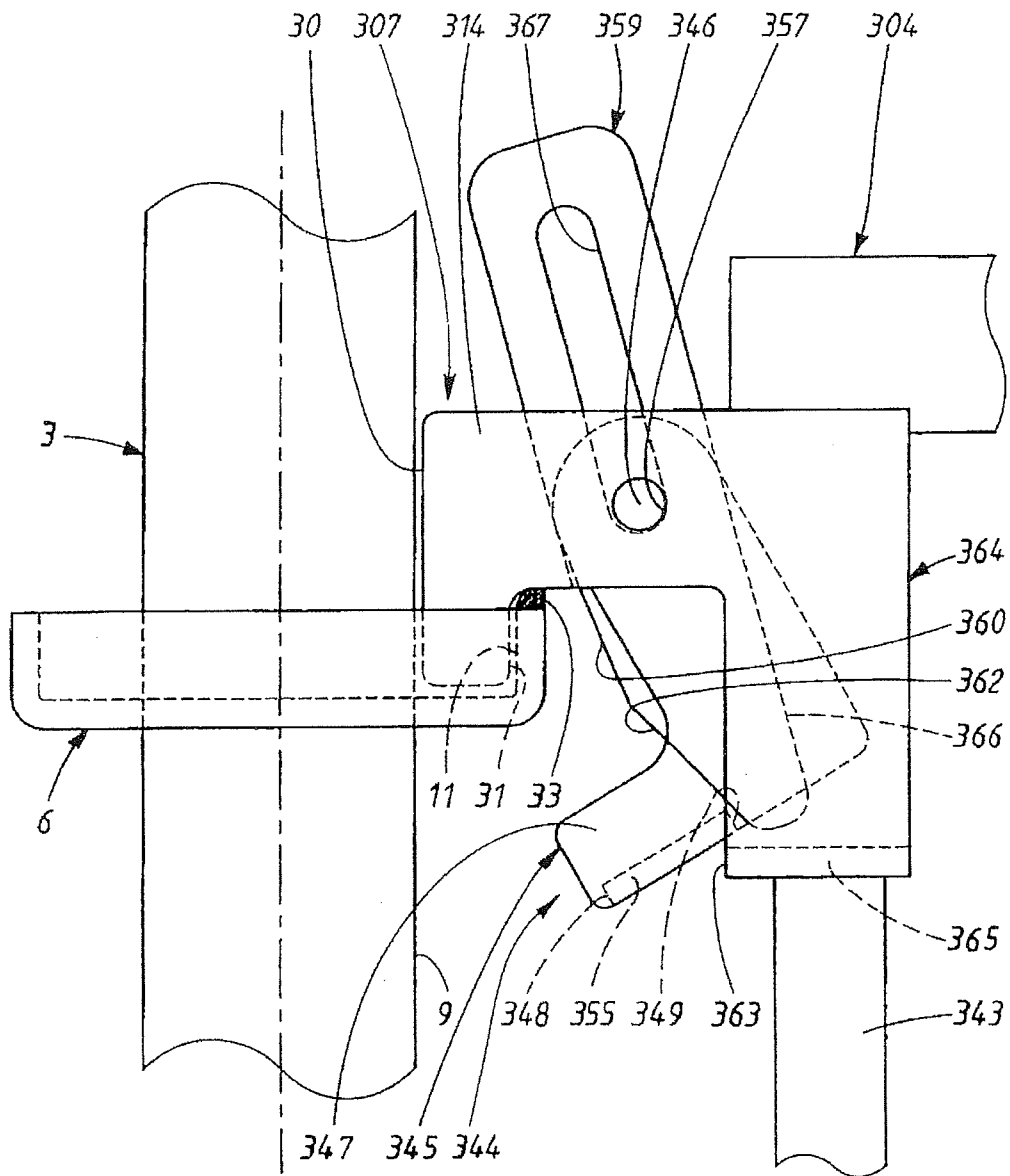
FIG. 5

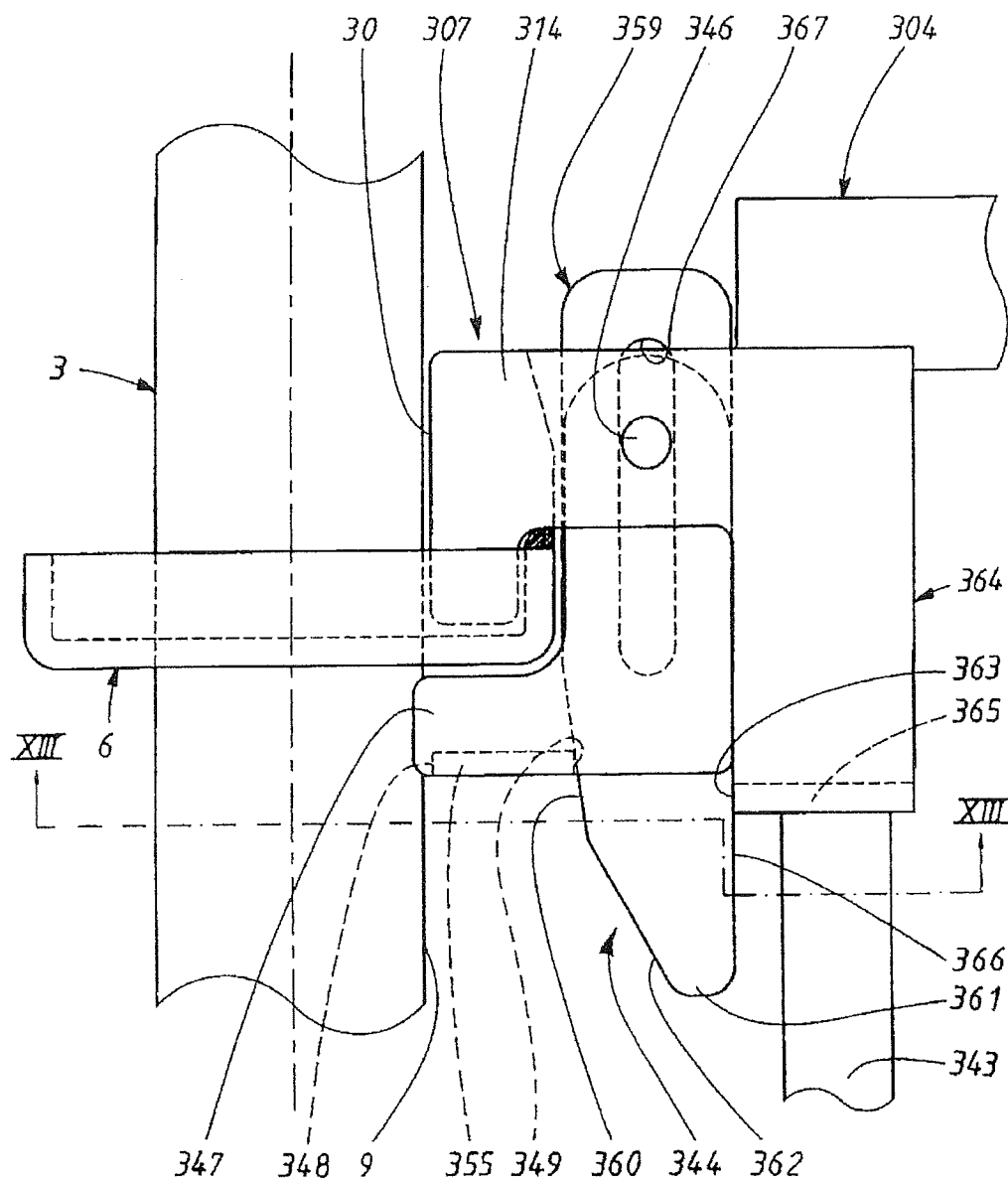
FIG. 6

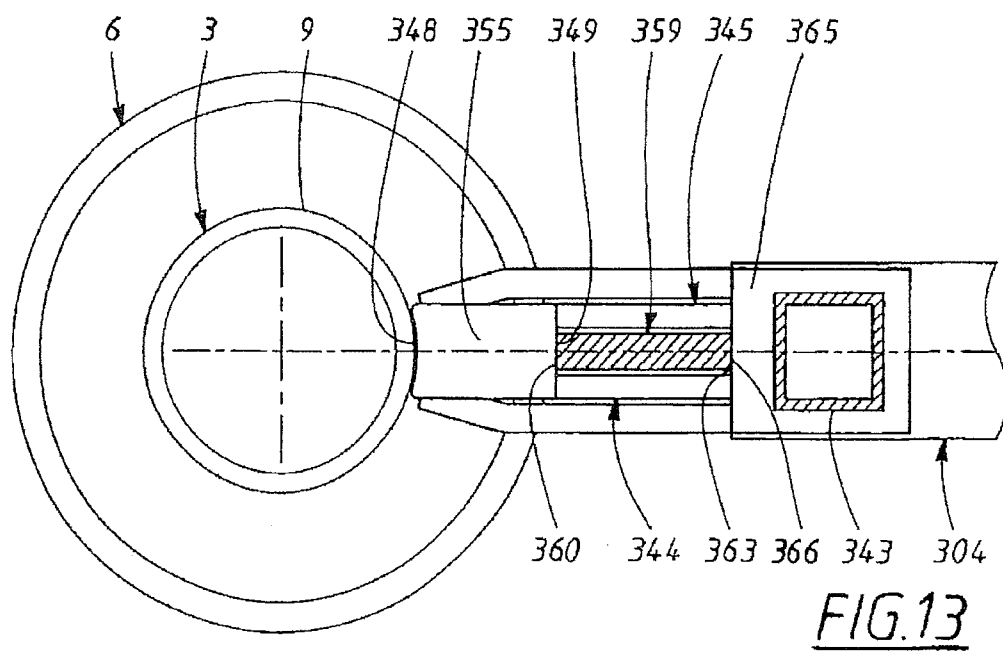
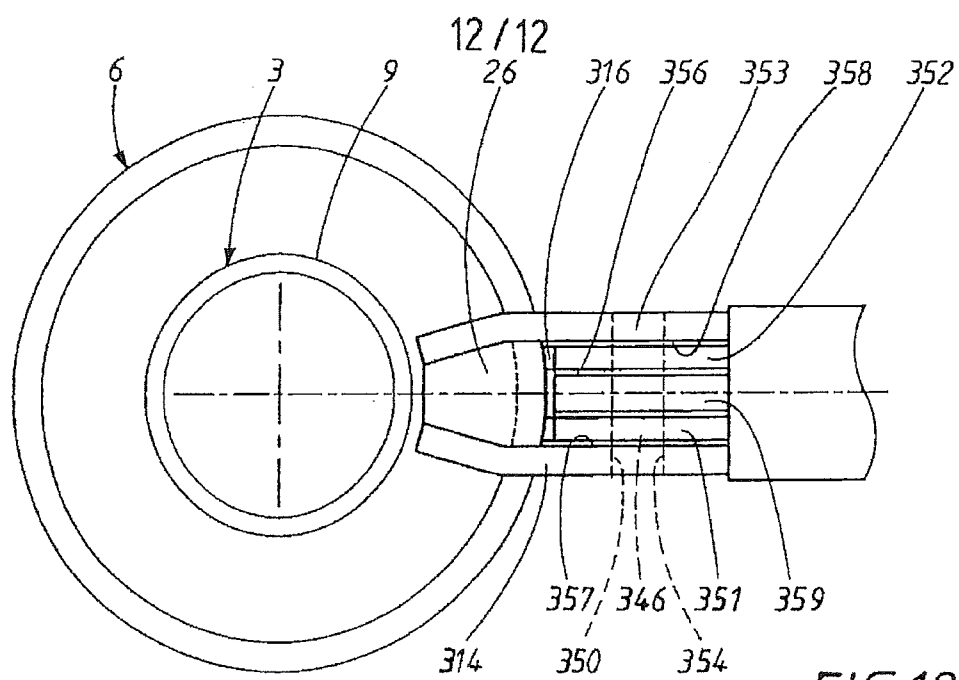
FIG. 7

FIG. 8

FIG. 9

FIG.10

FIG. 11

Bilaga 4

2017-05-16

Andrahandsyrkande

PATENTKRAV

STOCKHOLMS TINGSRÄTT	
PMD:C	
INKOM:	2017-05-16
MÅLNMR:	PMT 9922-16
ARTBIL:	105

1. Anordning för sammankoppling av ställningselement (4/304) med ståndare (3) i en byggnadsställning (1) eller dylikt innefattande dels en med ståndaren förbunden, åtminstone i användningsläge uppåt öppen ingreppsdel (2) med en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första ingreppsytta (11) och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsytta (33), och dels en vid ställningselementet (4) anbragt hakformig del (7/307), som uppvisar åtminstone en från ståndaren vänd, andra ingreppsytta (29) och en i användningsläge nedåt vänd, andra upplagsytta (34) och är inrättad att ihakas ingreppsdelens och att uppbäras av denna genom samverkan mellan dels den första och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan, varvid den hakformiga delen (7/307) uppvisar dels två med ett mellanrum (16, 316) mellan varandra anordnade sidostycken (314, 353) som är fast anbragta vid ställningselementet (4) och är inrättade att i kopplingsanordningens sammankopplade skick med var sitt ändparti (17, 18) framskjuta mot ståndaren (3), och dels ett mellanstycke (26) som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar åtminstone huvuddelen av nämnda andra ingreppsytta (31), varvid i kopplingsanordningen ingår en låsanordning (344) i form av en första spännedel (345) och en andra spännedel (359), den första spänn delen uppvisar en mot ståndaren (3) ansättbar, främre spännyta (348), den andra spänn delen är kilformig och inrättad att i ett låsläge erhålla stöd mot en mot ståndaren vänd, stödyta (363) i den hakformiga delen (307) och med en framåt mot ståndaren vänd spännyta (360) genom kilverkan anspännera mot en från ståndaren vänd spännyta (349) på den första spänn delen, varigenom den hakformiga delens ingreppsytta (29) anpressas mot ingreppsdelens ingreppsytta (11), varvid den första spänn delen (345) består av två plattformiga partier (351, 352) vilka upptill inskjuter i mellanrummet (316) mellan den hakformiga delens (307) sidostycken (314, 315) och vilka i sin tur mellan sig uppvisar ett mellanrum (357) som nedtill överbryggas av en mellandel (355) som förbinder den första spänn delens plattformiga partier med varandra och uppvisar dels den mot ståndaren ansättbara främre spännytan (348) och dels den från ståndaren vända spännytan (349) och att den andra, kilformiga spänn delen (359) är inrättad att inskjuta i mellanrummet (357) mellan den första spänn delens plattformiga partier k ä n n e t e c k n a d a v att de båda sidostyckena (13, 14) är skivformiga och nedskjuter i sina ändpartier (17, 18) med var sitt hakformigt parti (30) på ömse sidor om mellanstycket (26) och bildar med sin radiellt utåt från ståndaren (3) vända kantytta (31), som är vänd mot ingreppsdelens ingreppsytta (11), var sin ingreppsytta och är i sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26), vilket uppvisar två mot sidostyckenas (13, 14) förbindelseytor (24, 25) vända förbindelseytor (27, 28), och att förbindningarna mellan sidostyckena (13, 14) och mellanstycket (26) utgöres av svetsförband.

2. Anordning enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a d a v , att mellanstycket (26) uppvisar även den andra upplagsytan (34).

3. Anordning enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a d a v

att förbindelseytorna (24, 25) hos de båda sidostyckenas (13, 14) ändpartier (17, 18) är i användningsläge i riktning mot ståndarna konvergerande mot varandra.

4. Anordning enligt patentkrav 3, k ä n n e t e c k n a d a v

att mellanstyckets (26) förbindelseytor (27, 28) är i användningsläge konvergerande i riktning mot ståndaren (3),

5. Anordning enligt patentkrav 4, k ä n n e t e c k n a d a v ,

att sidostyckena (13,14) utgöres av plåstücken som är bockade till att bilda de konvergerande förbindelseytorna (24, 25).

Tredjehandsyrkande

PATENTKRAV

1. Anordning för sammankoppling av ställningselement (4/304) med ståndare (3) i en byggnadsställning (1) eller dylikt innefattande dels en med ståndaren förbunden, åtminstone i användningsläge upptill öppen ingreppsdel (2) med en på avstånd från ståndaren sig sträckande, mot ståndaren vänd första ingreppsyta (11) och en i användningsläge uppåt vänd första upplagsyta (33), och dels en vid ställningselementet (4) anbragt hakformig del (7/307), som uppvisar åtminstone en från ståndaren vänd, andra ingreppsyta (29) och en i användningsläge nedåt vänd, andra upplagsyta (34) och är inrättad att ihakas ingreppsdelen och att uppbäras av denna genom samverkan mellan dels den första och den andra ingreppsytan och dels den första och den andra upplagsytan, varvid den hakformiga delen (7/307) uppvisar dels två med ett mellanrum (16, 316) mellan varandra anordnade sidostycken (13, 14/314, 353) som är fast anbragta vid ställningselementet (4) och är inrättade att i kopplingsanordningens samman-kopplade skick med var sitt ändparti (17, 18) framskjuta mot ståndaren (3), och dels ett mellanstycke (26) som är beläget mellan sidostyckenas ändpartier och är fast förbundet med båda sidostyckenas ändpartier samt uppvisar åtminstone huvuddelen av nämnda andra ingreppsyta (31), varvid i kopplingsanordningen ingår en låsanordning (344) i form av en första spännedel (345) och en andra spännedel (359), den första spänn delen uppvisar en mot ståndaren (3) ansättbar, främre spännya (348), den andra spänn delen är kilformig och inrättad att i ett låsläge erhålla stöd mot en mot ståndaren vänd, stödyta (363) i den hakformiga delen (307) och med en framåt mot ståndaren vänd spännya (360) genom kilverkan anspänner mot en från ståndaren vänd spännya (349) på den första spänn delen, varigenom den hakformiga delens ingreppsyta (29) anpressas mot ingreppsdelens ingreppsyta (11), varvid den första spänn delen (345) består av två plattformiga partier (351, 352) vilka upptill inskjuter i mellanrummet (316) mellan den hakformiga delens (307) sidostycken (314, 315) och vilka i sin tur mellan sig uppvisar ett mellanrum (357) som nedtill överbryggas av en mellandel (355) som förbinder den första spänn delens plattformiga partier med varandra och uppvisar dels den mot ståndaren ansättbara främre spännytan (348) och dels den från ståndaren vända spännytan (349) och att den andra, kilformiga spänn delen (359) är inrättad att inskjuta i mellanrummet (357) mellan den första spänn delens plattformiga partier, k ä n n e t e c k n a d a v att de båda sidostyckena (13, 14)) är skivformiga och nedskjuter i sina ändpartier (17, 18) med var sitt hakformigt parti (30) på ömse sidor om mellanstycket (26) och bildar med sin radiellt utåt från ståndaren (3) vända kantytta (31), som är vänd mot ingreppsdelens ingreppsyta (11), var sin ingreppsyta och är i sina ändpartier (17, 18) försedda med inåt vända, i

användningsläge i riktning mot ståndarna mot varandra, konvergerande förbindelseytor (24, 25) för förbindning med mellanstycket (26), vilket uppvisar två mot sidostyckenas (13, 14) förbindelseytor (24, 25) vända förbindelseytor (27, 28), att förbindningarna mellan sidostyckena (13, 14) och mellanstycket (26) utgöres av svetsförband, att mellanstycket (26) uppvisar även den andra upplagsytan (34).

2. Anordning enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a d a v

att mellanstyckets (26) förbindelseytor (27, 28) är i användningsläge konvergerande i riktning mot ståndaren (3),

3. Anordning enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a d a v ,

att sidostyckena (13,14) utgöres av plåstücken som är böckade till att bilda de konvergerande förbindelseytorna (24, 25).

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I TVISTEMÅL

Den som vill överklaga Patent- och marknadsdomstolens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till Patent- och marknadsdomstolen.** Överklagandet prövas av Patent- och marknadsöverdomstolen.

Överklagandet ska ha kommit in till Patent- och marknadsdomstolen **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till Patent- och marknadsdomstolen och det måste ha kommit in till Patent- och marknadsdomstolen **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Patent- och marknadsöverdomstolen fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Patent- och marknadsöverdomstolen lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som Patent- och marknadsdomstolen har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som Patent- och marknadsdomstolen har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står Patent- och marknadsdomstolens avgörande fast. Det är

därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Patent- och marknadsöverdomstolen varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av Patent- och marknadsdomstolen samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av Patent- och marknadsdomstolens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende Patent- och marknadsdomstolens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis.

Har en omständighet eller ett bevis som åberopas i Patent- och marknadsöverdomstolen inte lagts fram tidigare, ska klaganden förklara anledningen till varför omständigheten eller beviset inte åberopats i tingsrätten. Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att motparten ska infinna sig personligen vid huvudförhandling i Patent- och marknadsöverdomstolen.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av Patent- och marknadsdomstolen. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.